

Biblioteca

Revistă de bibliologie și știința informării

technisches
museum wien

1 / 2019

SUMAR

EDITORIAL

Frica de bibliotecă
Ioan Milicăp. 1

REPERE PROFESIONALE. METODOLOGIE

Formare și informare prin biblioteci școlare și CDI-uri
Gabriela Hareap. 4

VIAȚA BIBLIOTECILOR

Biblioteca Colegiului Tehnic de Arte și Meserii
„Constantin Brâncuși” Craiova păstrează tradiția
Cristina Livia Ioanițoiu,
Carmen Dana Ioanițoiup. 8
Biblioteca publică din comuna Mândra, județul Brașov
Anca-Silvia Taflanp. 10
Raise YOUTH voice!
Denisa Bodip. 12

PATRIMONIUL

Der deutsche Kinderfreund de Friedrich Philipp Wilmsen
(1770-1831), un „bestseller” din secolul al XIX-lea
Gudrun-Liane Ittup. 13
Artistul prin excelență. Jurnalele manuscrise
ale lui Alfred Alessandrescu
Cristina Marinescup. 16

MERIDIAN BIBLIOLOGIC

Întâlnirea Anuală Generală a Asociației Europene
Network și lucrările Forumului Cultural European,
Viena, Austria, Decembrie 2018
Maria Carmen Nadia Petrep. 17

GALAXIA GUTENBERG

De la „Faust” la „Romeo și Julieta”: opera lirică
în creația lui Charles Gounod
Raluca Bucinschip. 21
Semnal editorial. Recenzie: Olimpia Mitric. *Catalogul
manuscriselor slavo-române din Biblioteca Mănăstirii Sucevița*
Corina Domintep. 24
Cerc metodic: 100 de ani de istorie
în slujba bibliotecilor școlare
Festival Concurs „CDIdei în cărți”. Ediția a IV-a.
Etapa județeană. 21.05.2018. Județul Mureș
„Managementul dezvoltării profesionale” – ședința
semestrială a bibliotecarilor școlari din județul Mureș
Anca Manoilăp. 26
Jertfa neamului pentru generația noastră
Cecilia Vasilescup. 28

COLEGIUL EDITORIAL:

COMITET ȘTIINȚIFIC

prof. univ. dr. DOINA BANCUI
prof. univ. dr. AGNES ERICH
lect. univ. dr. MARIA MICLE
ELENA PINTILEI
conf. univ. dr. CRISTINA POPESCU
prof. univ. dr. ANGELA REPANOVICI
prof. univ. dr. ELENA TÎRZIMAN
acad. FLORIN FILIP
prof. univ. dr. ZANFIR ILIE
prof. univ. dr. MIRCEA REGNEALĂ
dr. OCTAVIAN MIHAIL SACHELARIE

COLEGIU CONSULTATIV

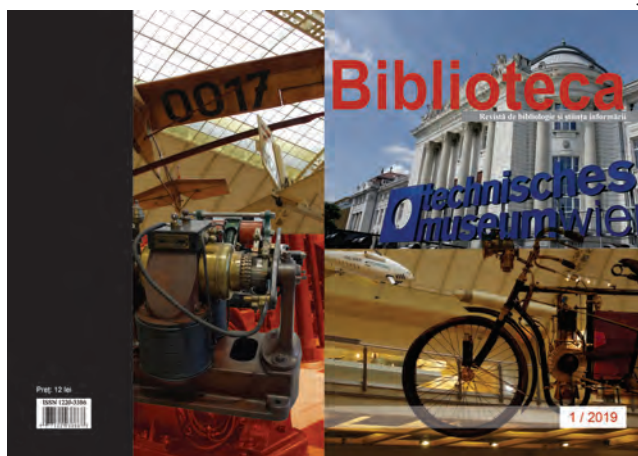
EUGENIA BEJAN
dr. ADRIANA-ELENA BORUNĂ
NICOLETA MARINESCU
dr. FLORICA-ELISABETA NUȚIU-VULCĂNESCU
VERA OSOIANU
dr. CARMEN-LEOCADIA PESANTEZ POZO
prof. univ. dr. hab. NELLY ȚURCAN
dr. ing. MIHAELA VOINICU
lect. univ. dr. ROBERT CORAVU
lect. univ. dr. CONSTANTIN ITTU

COLECTIV REDACȚIONAL

redactor-șef: ANCA MORARU
tehnoredactare computerizată: FLORIN NISTOR
distribuție: ADRIANA IOSIF, DANIELA ZAMFIR

Adresa: B-dul Unirii, nr. 22, București,
cod poștal 030833, OP 4, sector 3,
telefon: 021.3103552, e-mail: anca.moraru@bibnat.ro
adriana.iosif@bibnat.ro (vezi coperta 3)

*Responsabilitatea pentru conținutul articolelor
aparține autorilor.*

Frica de bibliotecă

conf. univ. dr. Ioan MILICĂ, director general
Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” Iași
e-mail: directiune@bcu-iasi.ro

Considerat din unghi statistic, interesul cititorilor față de oferta bibliotecilor universitare a înregistrat în ultimii ani un declin semnificativ la nivel național. Starea de criză care perturbă buna desfășurare a activităților profesionale devolează un fenomen de anvergură internațională și cu implicații multiple asupra destinului rezervat bibliotecilor în viitorul nu foarte îndepărtat. Viteza cu care se reconfigurează, în universul digital, mecanismele de conservare a memoriei culturale ne îndeamnă să ne întrebăm cum se vor adapta instituțiile infodocumentare precum bibliotecile (centrale) universitare la solicitările actuale ale erei informaționale.

În literatura de specialitate, provocările pe care le întâmpină bibliotecile academice în procesul de armonizare cu ritmurile lumii digitale constituie un câmp fertil de explorare științifică. Unele studii izolează cinci clase de dificultăți: a) fixarea și consolidarea unui set de valori pe care comunitatea academică să le împărtășească, b) gestionarea cât mai eficientă a unor bugete tot mai fragile și mai măcinate de nesiguranță, c) recondiționarea unor resurse depășite pentru a dezvolta servicii și facilități noi, d) echilibrarea ofertei de documente tipărite cu cea de documente în format digital și e) perfecționarea profesională a angajaților. În raport cu astfel de solicitări, managementul de bibliotecă are ca repere integritatea și încrederea profesională, lucrul și comunicarea în echipă, abilitatea de a proiecta o arhitectură instituțională flexibilă și puterea de a lua decizii pragmatic orientate în beneficiul bibliotecii¹. Alte cercetări problematizează antinomia dintre resursele de care dispun, de regulă, bibliotecile universitare și nepriceperea cititorilor în exploatarea acestora. Mai precis, astfel de investigații semnalează că studenții de anul I, dar nu numai ei, nu sunt pregătiți să valorifice bogăția de documente aflate într-o mare bibliotecă academică, întrucât nu posedă nici cunoștințele, nici deprinderile necesare pentru a lucra în chip eficient și optim cu diversele arhitecturi de date. Altfel spus, între experiența de viață și de învățare a utilizatorilor și mediul de bibliotecă se creează o falie care dezvăluie atitudini și comportamente negative ale cititorilor față de instituțiile de informare și documentare academică din sistemul universitar: „Lipsa de pregătire se observă în atitudinea negativă a studenților față de bibliotecile universitare, concretizată în tendința de a amâna sau de a evita lucrul la bibliotecă”².

Corelată cu precaritatea competențelor informaționale necesare orientării în mediul documentar al bibliotecilor universitare, suspiciunile utilizatorilor se răsfrâng și în întreținerea unor prejudecăți defavorabile bibliotecarilor. Acestora din urmă li se atribuie eticheta deloc măgulitoare de oameni plictisiți, suspicioși și prea puțin amabili, care, în absența cititorilor, nu fac decât să stea degeaba. În același

ton, biblioteca este percepută ca un loc neprimitor, monoton și uitat de timp³.

Stereotipul negativ indică o neînțelegere a însemnătății pe care o au bibliotecile universitare în viața culturală, educativă și științifică a unei comunități și rezonază cu observațiile unui studiu-pilot realizat în 1986 de Constance Mellon, profesoară de biblioteconomie la Universitatea din Carolina de Nord. Cercetarea întreprinsă în decurs de doi ani semnală că bibliotecile universitare îi intimidază și descurajează pe studenți. Constance Mellon a citit eseurile a peste 6.000 de studenți și a descoperit că între 75% și 85% dintre tinerii rugați să consemneze primele lor impresii referitoare la atmosfera de bibliotecă au indicat o suită de temeri precum dezorientarea, neîncrederea, dezamăgirea sau nesiguranța, resimțite mai mult sau mai puțin acut în timpul petrecut la bibliotecă. Impresia că biblioteca îi pune în încercătură pe nou-veniți, dezvăluia un fenomen difuz, persistent și dificil de izolat, dar recunoscut de mulți studenți, și anume *frica de bibliotecă* (engl. library anxiety). În timp, fenomenul identificat și dezbătut de Constance Mellon a fost analizat din unghi atât cantitativ, cât și calitativ, iar diagnoza preliminară a fost întregită de lucrări cu un pronunțat profil psihosociologic, astfel încât analizele și sintezele critice s-au susținut reciproc. (A se vedea, de pildă, articolul lui Alison Cleveland, din 2004, “Library Anxiety: a Decade of Empirical Research” (Frica de bibliotecă: un deceniu de cercetare empirică), apărut în *Library Review*, vol. 53, nr. 3/4, p. 177-185.) Reținerea studenților de a frecventa biblioteca a fost corelată cu:

1. *mărimea bibliotecii*: cu cât biblioteca e mai cuprinzătoare și mai impunătoare, cu atât mai accentuată poate fi stinghereala resimțită de unii cititori;

2. *vastitatea colecțiilor*: cu cât e mai labirintică și mai diversă organizarea colecțiilor de documente, cu atât mai intense pot deveni confuzia și frustrarea trăite de cititori;

3. *accesul la resurse*: cu cât e mai complicat protocolul de acces la documente, cu atât mai pregnantă pot fi insatisfacția și dezamăgirea cititorilor;

4. *rutina de lucru*: cu cât sunt mai complexe circuitele de rutină dintre compartimentele unei biblioteci, cu atât mai pronunțată poate fi deruta cititorilor.

La acestea s-a adăugat și *bariera tehnologică*, materializată în lipsa de familiaritate a cititorilor cu mijloacele informatice fructificate în unele biblioteci pentru deservirea publicului.

Studiul publicat de Constance Mellon a fost primit cu interes în comunitatea științifică internațională și a impulsat alte inițiative de cercetare. Dacă Sharon L. Bostick a conceput o tehnică de măsurare a fricii de bibliotecă (LAS – Library Anxiety Scale), prin individualizarea celor cinci

parametri deja menționați, alte contribuții s-au axat asupra naturii multimodale a sindromului. Astfel procedează Doris J. Van Kampen, prin administrarea unui chestionar cu 54 de itemi, completat de 278 de subiecți, pentru a concluziona că impactul factorilor care întrețin frica de bibliotecă este distinct de la un tip de element cuantificat la altul. În articolul intitulat "Development and Validation of the Multimodal Library Anxiety Scale"²⁴ (Dezvoltarea și validarea scării multimodale privind frica de bibliotecă), modelarea grilei de măsurare a fricii de bibliotecă cuprinde factori precum: 1. ușurința și încrederea de a recurge la serviciile de bibliotecă; 2. procesul de căutare a informației și indicele de general de anxietate; 3. interacțiunea cu personalul bibliotecii; 4. importanța cunoștințelor privind resursele bibliotecii și utilizarea acestora; 5. obstacolele întâmpinate în utilizarea tehnologiilor de uz curent în bibliotecă și 6. gradul de confort asigurat în sediul bibliotecii. Prelucrarea datelor obținute de la subiecți a relevat că, în percepția cititorilor, simplitatea procesului de căutare a informațiilor dorite și ușurința de acces la servicii par mai importante decât familiaritatea cu tehnologiile de bibliotecă sau decât eventualele dificultăți de interacțiune cu bibliotecarii. Astfel de modelări statistice, deși riguroase și credibile, nu ne împiedică să observăm că peisajul schimbător al lumii digitale poate constitui o barieră în calea informării și documentării de calitate, aspect, de altfel, subliniat de aceeași Doris Van Kampen, într-un articol mai recent, intitulat "Do They Think We're the Frenemy? Examining Student Anxiety and Service Perception in Today's Academic Libraries"²⁵ (Cred ei oare că le suntem prieteni / dușmani? Studiarea fricii studenților și a modului în care sunt văzute serviciile în bibliotecile universitare de azi), publicat în colaborare cu Rachel Cooke. Altfel spus, procesul de „digitizare a informației poate avea un impact negativ asupra manierei în care studenții caută, citesc și interpretează datele” culese din mediul virtual. Mai mult decât atât, solitarele căutări online, materializate în preferința multor utilizatori de a consulta documente în format electronic în detrimentul celor publicate pe suport clasic, tipărit, alterează armonia legăturilor încheiate între cititori și bibliotecari. În acest context, studiile de specialitate recomandă o subtilă și necesară schimbare în profilul profesional al angajaților din bibliotecile universitare și anume consolidarea rolului de mentor dispus să-i ajute pe studenți în reclădirea încrederii acestora în calitatea și valoarea serviciilor de bibliotecă. Concret, setul de propuneri avansate de Doris Van Kampen-Breit și Rachel Cooke include o strategie de comunicare deferentă cu studenții, orientată de repere precum: colaborarea dintre bibliotecari și membrii corpului profesoral și de cercetare din facultăți pentru a alcătui un ansamblu de resurse infodocumentare de referință pentru studenții beneficiari, crearea unui calendar riguros și intens de sesiuni informative destinate perfecționării competențelor informaționale ale utilizatorilor, conceperea și realizarea unor ghiduri informative prietenoase și de încredere, dezvoltarea serviciilor de asistență la distanță (telefonice sau online) și, nu în ultimul rând, îmbunătățirea mentalității personalului care lucrează într-o bibliotecă universitară, prin adoptarea unor comportamente profesionale și a unor tehnici de comunicare orientate către ajutarea utilizatorilor, nu către intimidarea lor.

Prin tradiție, bibliotecile universitare se situează la intersecția dintre cultură, educație și știință. În parteneriat cu universitățile, acestea formează oameni educați și creativi, impulsionează cercetarea științifică, stimulează excelența artistică, conservă valorile culturale și apără adevărul,

demnitatea, libertatea. În societatea digitală a prezentului, aceste roluri au intrat în competiție cu altele noi: dezvoltarea și rafinarea unor competențe informaționale, consilierea și perfecționarea profesională, conectarea interculturală etc. Timpul petrecut de studenți în biblioteca universitară îi pregătește pe aceștia să depășească obstacole în dezvoltarea personală, în integrarea socială, în instruirea tehnologică, în alegerea și consolidarea unei cariere. Succesul este de partea celor ce înțeleg că studiul disciplinat, răbdător și pragmatic le va permite să își cultive originalitatea, spiritul critic, empatia, inteligența socială, puterea de convingere și talentul de a negocia, iar biblioteca universitară este mediul optim pentru a consolida astfel de însușiri apreciate pe piața muncii.

În 2018, s-au împlinit 70 de ani de când, la Iași, a devenit operațională fuziunea a două biblioteci importante, Biblioteca Fundației „Regele Ferdinand I” și Biblioteca Universității. Darul făcut ieșenilor de Regele Ferdinand I, Palatul Fundației, a devenit o cetate a cărților. Rapoartele administrative întocmite la finele anului universitar 1947/1948 înregistrau peste 45.000 de cititori, ceea ce înseamnă că, pe atunci, aproape toată comunitatea academică ieșeană frecventa biblioteca. În prezent, doar o minoritate din societatea universitară ieșeană, formată actualmente din peste 40.000 de studenți și aproape 6.000 de cadre didactice și de cercetători, mai recurge periodic la resursele și serviciile celei mai mari și mai prestigioase biblioteci universitare din Moldova. Din totalul studenților înmatriculați la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” în anul academic 2017/2018 – în jur de 23.000 de persoane – doar a treia parte s-a integrat în comunitatea de cititori ai Bibliotecii Centrale Universitare „Mihai Eminescu” din Iași. Ritmul de restrângere, cam de 3% pe an, ne ispitește să bănuim că, într-un viitor nu foarte îndepărtat, adică peste trei-patru ani, doar 25% dintre studenții de la Universitatea „Cuza” vor mai fi cititori ai mării biblioteci ieșene. Pe fondul declinului demografic și educativ galopant, e posibil ca în 2020 Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” să înregistreze mai puțin de 10.000 de cititori activi. Lărgind cadrul, constatăm că, în mai puțin de un deceniu, numărul cititorilor activi din bibliotecile universitare românești s-a înjumătățit (Tabelul 1), de la 592.000 de utilizatori activi în 2009 la 292.000 de utilizatori activi în 2016, în condițiile în care numărul studenților a scăzut cu 40%, de la 999.523 de studenți înmatriculați în anul universitar 2009/2010 la 531.586 în anul universitar 2016/2017.

Biblioteca Fundației „Regele Ferdinand I” Iași.

Sursă https://ro.wikipedia.org/wiki/Palatul_Funda%C8%9Biunii_Universitare_%E2%80%9ERegele_Ferdinand_I%E2%80%9D

Anii	Biblioteci ale instituțiilor de învățământ superior	Volume existente (mii volume)	Utilizatori activi (mii persoane)	Volume eliberate (mii volume)
2009	104	24.903	592	9.335
2010	100	24.913	559	9.098
2011	100	25.157	534	8.979
2012	97	25.011	505	7.631
2013	96	25.235	401	7.250
2014	103	25.054	311	6.439
2015	101	25.696	305	6.076
2016	98	25.859	292	5.705

Tabelul 1. Oglinza statistică a bibliotecilor universitare românești. Sursa: Anuarul Statistic al României (2015, 2017).

După cum se știe, declinul lecturii are cauze multiple, iar cele mai semnificative sunt: fragilitatea bugetului alocat, în medie, la nivel național, pentru activități culturale, accentuarea tendinței de a înlocui lectura de carte și de ziare cu informarea de tip multimedia, creșterea concurenței între tehnologia tradițională de informare și tehnologia online, expansiunea comunicării prin mijlocirea rețelelor de socializare și creșterea timpului petrecut de oameni în mediul online, absența unor campanii de redreștare a interesului pentru carte ș.a. Să ne imaginăm, în aceste condiții, un absolvent de liceu care nu a călcat niciodată într-o mare bibliotecă și care nu are formată deprinderea de a studia sistematic. În ciuda faptului că această lume nouă a amfiteatrelor, laboratoarelor și bibliotecilor-filiale poate crea dificultăți reale de adaptare, de la greutatea de a alcătui corect harta mentală a tuturor locurilor de învățare la absența cercului de siguranță al familiei și prietenilor, noi, profesorii și bibliotecarii universitari, presupunem că studenții știu de la bun început ce au de făcut. Fără mentorat, fără ghidaj, fără empatie. Lipsiți de călăuze, cei ce nu sunt ajutați să se adapteze eșuează în nesiguranță, jenă, indiferență și abandon. Factorii disruptivi îi destabilizează pe mulți dintre tinerii care, înainte de a păși cu încredere în viața de student, nu sunt inițiați, cu răbdare și cu tact, în ceremonialul calm și rodnic al studiului independent. Din prima zi a cursurilor universitare și până la completarea fișei de lichidare, biblioteca, cu toate frumusețile ei, rămâne o enigmă pentru acești oameni. Studenții care o evită nu vor afla niciodată că lectura e fereastra deschisă către noi înșine, că la

bibliotecă se pot lega prietenii trainice, că educația ne schimbă literalmente viața. Dacă noi, profesorii și bibliotecarii, nu le venim în ajutor acestor tineri, prin activități și măsuri menite să le trezească interesul pentru valorificarea facilităților de care dispune biblioteca universitară, indiferența și abandonul vor acționa asupra noastră ca un bumerang. Cineva ar putea spune că timpul viitor nu e potrivit întrebuințat întrucât acest lucru se întâmplă deja.

Note:

1. LE, Binh P. Academic library leadership in the digital age. În: *Library Management*, 2015, vol. 36, nr. 4/5, p. 300-314.
2. JIAO, Qun G. ; ONWUEGBUZIE, Anthony J. Dimensions of library anxiety and social interdependence: implications for library services. În: *Library Review*, 2002, vol. 51, nr. 2, p. 71-78.
3. MICLE, Maria. Stereotypes regarding libraries and librarians: an approach of Romanian school and academic libraries. În: *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 2014, nr. 163, p. 92-98.
4. VAN KAMPEN, Doris J. Development and Validation of the Multimodal Library Anxiety Scale. În: *College & Research Libraries*, vol. 65, nr. 1, 2004, p. 28-34.
5. VAN KAMPEN, Doris J. ; COOKE, Rachel. Do They Think We're the Frenemy? Examining Student Anxiety and Service Perception in Today's Academic Libraries. În: *Library Leadership & Management*, vol. 30, nr. 1, 2015, p. 1-16.

Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu”, Iași. Sursă: https://ro.wikipedia.org/wiki/Biblioteca_Central%C4%83_Universitar%C4%83_din_Ia%C8%99i

Formare și informare prin biblioteci școlare și CDI-uri

Gabriela HAREA, bibliotecar
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani
e-mail: duiliuzamfirescu@yahoo.ca

Integrate funcțional procesului instructiv-educativ, bibliotecile școlare și centrele de documentare și informare se află cu precădere în serviciul elevilor și al cadrelor didactice din instituțiile tutelare, dar sunt deschise și membrilor comunității locale, mai ales acolo unde nu există alte instituții publice de acest tip. Denumite și „structuri infodocumentare școlare”, ele răspund în principal cerințelor de lectură, documentare și recreere, exercitând un rol important în orientarea intelectuală a utilizatorilor, în scopul cristalizării unui sistem de informare propriu.

O caracteristică a bibliotecii școlare, respectiv a CDI-ului, este faptul că micii cititori primesc, pe lângă informația propriu-zisă, și ceea ce generic s-ar putea numi educație sau formare. O educație la limita dintre cea formală și informală, caracterizată prin lipsa de constrângere, o educație de la sine, fără conștientizarea expresă a actului educațional. Deși o parte din membrii corpului didactic vede încă în bibliotecă, doar un loc unde li se dezvoltă copiilor gustul pentru lectură, biblioteca dorește să îi orienteze și să le formeze tehnici documentare, de regăsire și selectare a informației și să dezvolte abilități de comunicare, atât elevilor, cât și profesorilor.

În esență, aceste structuri infodocumentare sunt centre de resurse pluridisciplinare care pun la dispoziția utilizatorilor informații pe suporturi diferite (fond de carte și periodice de tip tradițional, casete audio și video, CD-uri, DVD-uri), baze de date, cataloage și bibliografii, dar și softuri și dispozitivele necesare accesării lor. De asemenea, prin activitatea desfășurată, pun în practică proiecte de animație culturală, activități pedagogice și de formare continuă a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar. Bibliotecile și centrele de informare și documentare oferă elevilor structuri și resurse documentare și umane care pot contribui la o mai bună inserție școlară, prin realizarea următoarelor obiective:

- promovarea unei pedagogii inovatoare, care dinamizează și modernizează parcursurile pedagogice tradiționale, transformând atitudinea, de regulă refractară, a elevilor de astăzi față de ceea ce „nu este obligatoriu de învățat”, în una de acceptare și implicare activă și selectivă;
- dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare, în general;
- favorizarea muncii în echipă;
- asigurarea accesului liber la informație și cultură a membrilor comunității școlare și locale;
- punerea în practică a tehnicilor de informare și comunicare (TIC);

– formarea cetățeanului conștient și autonom, adaptat la lumea actuală;

– participarea membrilor comunității locale la acțiunile culturale propuse prin bibliotecă/CDI;

– implicarea societății civile în acțiunile școlii prin realizarea de proiecte pedagogice și culturale comune.

Astfel, biblioteca, în concepția modernă, nu este doar o simplă colecție de fonduri documentare, ci o instituție menită să contribuie la educarea și instruirea membrilor societății. Informarea și documentarea beneficiarilor reprezintă baza activității bibliotecilor și se poate face prin diverse modalități:

- informare directă;
- informare indirectă, prin consultarea unui sistem de cataloage, a lucrărilor bibliografice (bibliografii tematice, liste de noutăți etc.).

Informarea directă este posibilă în bibliotecile care dețin: *săli de lectură specializate* (săli pentru cărți, respectiv periodice, săli pentru audiții muzicale etc.), *săli cu acces liber la raft*, *expoziții permanente cu noutăți*, așezate fie în vitrine, în locuri special amenajate, fie pe rafturi, în sălile de lectură. Și chiar dacă biblioteca este bine organizată, dotată cu indicatoare de sală și de raft, este necesară totuși îndrumarea din partea bibliotecarului.

Cea mai utilizată modalitate o constituie *informarea orală făcută de bibliotecar sau organizarea de puncte de informare permanente (aviziere)*.

Alte forme de informare directă sunt *vizitarea bibliotecii* (mai ales de către școlarii din primul an de studiu) și *întâlnirile periodice* cu beneficiarii bibliotecii. Acestea din urmă sunt utile atât pentru utilizatori, care vor fi informați despre oferta și mecanismul de funcționare a bibliotecii, cât și pentru organizatori, care pot să afle opiniile referitoare la colecțiile și serviciile oferite.

Informarea indirectă. Cataloagele de bibliotecă

Cataloagele unei biblioteci sunt instrumente bibliografice de bază în activitatea de informare și orientare într-o bibliotecă, indiferent de tipul și de mărimea acesteia. Ele trebuie să oglindească întregul fond de documente, punându-l în valoare prin faptul că stabilește o ordine în materialul pe care biblioteca îl posedă și îl face accesibil utilizatorilor prin indicarea locului unde se găsește fiecare document.

Catalogul de bibliotecă este numai una din multiplele forme de bibliografii. El este, în general, definit ca o listă de cărți conținute într-o singură bibliotecă și este mai

degrabă comprehensiv decât selectiv. Catalogul este, de fapt, indexul lucrărilor existente în bibliotecă, alcătuit pentru orientarea cititorilor și a bibliotecarului în fondul de material documentar.

Pentru a fi un bun instrument de regăsire a informațiilor, orice catalog trebuie:

- să fie ușor accesibil pentru orice categorie de cititori;
- să fie unitar, respectiv principiile de organizare să fie unitare;
- să fie flexibil, mobil, adică să poată îngloba ușor noile achiziții;
- să nu fie costisitor, să fie întreținut și menținut în mod economic.

În biblioteca școlară, se găsesc, cu titlu obligatoriu, *Catalogul alfabetic*, care grupează descrierile bibliografice în ordinea alfabetică generală a numelor autorilor și titlurilor, pentru lucrările anonime sau pentru lucrările cu mai mult de trei autori, și *Catalogul sistematic*, orânduit conform CZU.

Alte surse de referințe care se pot găsi la nivelul unei biblioteci mici cum este cea școlară sunt: listele bibliografice, bibliografiile tematice sau pe autori, dicționarele și enciclopediile.

În ultimele decenii, și în bibliotecile școlare au apărut cataloagele on-line, baze de date informatizate, la dispoziția utilizatorilor inițiați în tehnologia informației și a comunicării, doar la un „clic” distanță. Astăzi este extrem de ușor să fie găsită informația căutată prin tastarea titlului (sau a unui cuvânt din titlu), a numelui autorului sau a unui cuvânt cheie. Totul ține doar de însușirea unor deprinderi și abilități TIC. De asemenea, în scopul informării la distanță, prin intermediul aparaturii electronice și al comunicării pe Internet, se realizează pagini web ale bibliotecii, de sine stătătoare sau în componența site-ului școlii.

Acestea sunt sursele de informare puse la dispoziție de bibliotecar sau, după caz, de profesorul documentarist. De disponibilitatea și corectitudinea realizării acestora depinde accesarea lor de către utilizatori și atingerea scopului vizitei la bibliotecă: găsirea informației necesare în timp util. Mai există, însă, un element esențial în acest sens: capacitatea utilizatorului de a le folosi și de a extrage informația necesară studiului documentar.

Astăzi, documentarea este tot mai mult percepută ca un factor cheie a reușitei întreprinderilor și a competitivității, fiind un instrument indispensabil pentru crearea valorii (ca și politica de formare sau de dezvoltare a competențelor). Trebuie să-i învățăm pe copii, pe tineri, dar și pe cei mai puțin tineri să se „miște” cu ușurință și să se descurce în labirintul informațiilor. Trebuie să-i atragem să se „plimbe” prin bazele de date, în cataloagele informatizate ale bibliotecilor lumii întregi, în CD-ROM-uri, enciclopedii etc. Trebuie să le arătăm gustul de a descoperi o informație pertinentă, utilă, sau să-i facem să citească o carte despre care a auzit din întâmplare prin peregrinările lor în labirintul informării și documentării.

Cum gestionăm informația și documentarea?

Formatorul pentru cunoașterea și stăpânirea informației, fie că este vorba despre bibliotecar, profesor documentarist sau educator, trebuie să știe să construiască un răspuns global, la un ansamblu de întrebări pe care fiecare elev și-l poate pune. Cum se produce informația? Cum o prezentăm

și cum o difuzăm? Care sunt procedeele de căutare a datelor sau documentelor de care avem nevoie în activitatea noastră? Cum se accede la o informație atât de bogată, pe rețelele informaționale și în bibliotecile tradiționale?

Multiplicarea la infinit a surselor de informare, mai ales în mediul on-line, obligă la transformări radicale ale tehnicilor pedagogice privind acest tip de formare. Trebuie stimulate aptitudinile de navigare pe rețelele electronice, dar trebuie să-i învățăm pe utilizatori și să știe să selecționeze sursele pertinente și să le exploateze. Formarea unui individ nu se poate limita numai la transfer, la o anumită vârstă, la un bagaj de cunoștințe căpătate odată pentru totdeauna. Fiecare poate accede (de-a lungul întregii sale vieți) la orice element al cunoașterii, la orice informație cuprinzând date de orice tip; important este să aibă competența și maturitatea de a le selecta, discerne și folosi în mod constructiv.

Chestiunea formării utilizatorilor nu este nici nouă și nici ușoară. Ea implică o serie de factori de care depinde rezultatul demersului. Că formarea utilizatorilor unei biblioteci este o necesitate, mai ales în cadrul informatizării bibliotecii, e de domeniul evidenței. Cine este mai indicat cu formarea utilizatorilor – bibliotecarul, profesorul, ambii? Care sunt metodele de formare, care sunt categoriile de utilizatori? Este nevoie de profesionalizarea formatorilor? Iată doar câteva din întrebările care se pun în cadrul unui program de formare a utilizatorilor unei biblioteci.

Este evident că orice bibliotecă e preocupată de comportamentul și de abilitățile de informare și documentare ale utilizatorilor săi. În momentul în care ei ajung să se poată descurca în acest spațiu care le oferă cataloage tradiționale și/sau informatizate și documente pe diferite suporturi, cu un minim efort de ghidare din partea bibliotecarului, se poate spune că acesta din urmă și-a atins scopul.

Formarea utilizatorilor trebuie să se facă ținând cont de anumite reguli care constituie ceea ce se numește ingineria formării. Un profesionist în formarea utilizatorilor trece printr-un demers de analiză a situației date, de sinteză a observațiilor și reflecțiilor asupra a ceea ce face sau a ceea ce ar trebui să facă. Ingineria formării oferă o grilă de probleme și propune o serie de etape preliminare ale muncii de formare: definirea obiectivelor, așteptările în termeni de rezultate concrete, cunoașterea segmentului de utilizatori care trebuie să fie formați, evaluarea lor din punct de vedere cantitativ, inventarierea resurselor. Și, nu în ultimul rând, trebuie aflat ce metodă pedagogică se poate aplica.

Formarea într-o bibliotecă este complementară cu activitatea la clasă a învățătorului sau a profesorului. Nici o astfel de structură infodocumentară nu poate ignora ceea ce se petrece în școală, în procesul de predare-învățare-evaluare, iar reciproca este la fel de valabilă.

Biblioteca școlară trebuie să-și facă simțită prezența, să dezvăluie în modul cel mai adecvat măreția tainelor pe care le adăpostește și să-și îndeplinească menirea de a da elevilor gustul studiului și al lecturii, știința de a se informa, deprinderile de lucru independent în bibliotecă, orientarea în cadrul accesului direct la publicații, selectivitatea și sistemul de lectură și, mai ales, capacitatea de lectură valorizantă.

Lectura este o activitate aparte care implică multe procese ale gândirii (comparația, analiza, sinteza), iar deprinderea de a citi se formează începând cu primul an de studiu în școală. În acest sens trebuie să existe o strânsă

colaborare între bibliotecar și învățători, în scopul creării și dezvoltării deprinderii de a citi. Astfel, încă din primele zile ale anului școlar, elevii, conduși de învățători, vizitează biblioteca. Ea trebuie să fie un spațiu primitiv, atractiv, să dezvăluie un strop din comorile sale și să promită multe satisfacții celor care-i vor călca pragul pe mai departe.

Familiarizarea elevilor cu cititul presupune, în primul rând, *însușirea tehnicii cititului*, apoi familiarizarea cu instrumentele și tehnicile de folosire a cărții ca mijloc de autoinstruire. Pentru început, obiectivul esențial rămâne consolidarea deprinderilor de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă. Aceasta se realizează, de regulă, în cadrul orelor de studiu din ciclul primar și se consolidează prin activități în colaborare cu biblioteca.

În acest sens sunt organizate activități literar-muzicale, concursuri, șezători literare, dramatizări după opere literare cunoscute și accesibile nivelului de vârstă și înțelegere al elevilor. În scopul asigurării unui grad mare de atractivitate, activitățile nu trebuie să se limiteze la lectură, ci să o îmbine în mod armonios cu cântecul, dansul, desenul, jocul de rol, vizionarea de filme. Pentru a nu cădea în cealaltă extremă, a abandonării lecturii în favoarea vizionării de filme, de exemplu, este nevoie să se facă uz de un întreg arsenal incluzând persuasiunea sau întreruperea filmului la momentele cheie din desfășurarea acțiunii.

Acolo unde spațiul o permite, este bine ca orele de lectură să se desfășoare în incinta bibliotecii. La începutul anului școlar, în cadrul comisiilor metodice ale învățătorilor și diriginților, se pot discuta activitățile propuse de bibliotecă, activități care au ca scop stimularea interesului pentru lectură, stabilindu-se precis teme, strategii, termene, responsabilități și, nu în ultimul rând, colectivul de sprijin al bibliotecii, din care vor face parte și elevi și cadre didactice.

În ceea ce privește dezvoltarea gustului și a interesului pentru lectură la elevii de la ciclul gimnazial, activitățile organizate de bibliotecă vor fi mai complexe, mai diversificate și mai specializate.

Pe lângă obișnuitele aniversări ale scriitorilor și ale altor personalități culturale și științifice, se pot organiza *cercuri de lectură* pe baza unor programe stabilite împreună cu consilierul educativ al școlii, cu profesorii de limba și literatura română, de istorie, chiar cu psihologul școlii, mai ales dacă se are în vedere antrenarea unor elevi cu cerințe educative speciale. În cadrul acestor cercuri se va face lectura selectivă a unor opere din bibliografia obligatorie și facultativă, urmând ca elevii să le parcurgă în întregime acasă. La următoarele întâlniri vor avea loc discuții pe marginea textelor citite, se vor face aprecieri și se vor trage concluzii. Este foarte important ca între elevi și profesor, respectiv, bibliotecar, schimbul de informații să nu fie unilateral, să se accepte și punctul de vedere al celui ce descoperă cartea, identificând astfel și nevoile sau gusturile acestuia în materie de lectură.

Este necesar ca aceste cercuri de lectură să nu fie percepute de elevi ca fiind ceva obligatoriu și să nu se simtă constrânși să participe, ci să vină cu plăcere, benevol, să conștientizeze că ele contribuie la formarea și modelarea personalității lor. Desigur că, alături de bibliotecar, este necesar ca la ședințele de cerc să participe cel puțin un cadru didactic de specialitate, prin rotație, după un program bine stabilit. Fiecare oră de cerc se va desfășura pe baza unui

proiect educațional alcătuit conform normelor specifice, cu evidențierea scopului, obiectivelor, strategiilor folosite, modalităților de evaluare și de stimulare a elevilor.

O altă activitate compatibilă cu nivelul de dezvoltare intelectuală a elevilor din ciclul secundar este *cenaclul literar*. Acesta reprezintă o activitate mult mai complexă, rezervată elevilor cu aptitudini literare și critice deosebite și presupune, în primul rând, lectura valorizantă a textului literar. Totuși, cenaclul este deschis tuturor elevilor, o parte dintre aceștia – cei fără veleități literare – putând asigura auditoriul și este de la sine înțeles că discuțiile purtate în cadrul activității și materialele prezentate vor fi de un real folos în atragerea elevilor către lectură și, în ultimă instanță, în formarea lor intelectuală. Lectura valorizantă va fi urmată de discuții la un nivel superior celui specific cercului de lectură, precum și de prezentarea unor creații proprii ale elevilor. De aceea se poate spune că acest tip de activitate este un prim pas în selecția și încurajarea elevilor cu aptitudini de creație literară. Evident, la ședințele cenaclului pot participa literați și alte personalități ale vieții publice culturale.

Această formă de activitate îi implică mai mult pe profesorii de limba română, bibliotecarul fiind omul din umbră, cel care pune la dispoziția elevilor publicațiile necesare și îi îndrumă în alegerea lecturilor compatibile cu tema stabilită.

Sesiunile de comunicări și referate reprezintă o altă modalitate de atragere a elevilor spre lectură, spre un studiu intens și precis direcționat. Fie că sunt realizate cu participarea elevilor, a cadrelor didactice sau mixtă (în funcție de specificul și de temele alese), acestea au ca public țintă în primul rând elevii și constituie o formă superioară de deschidere spre lectură, spre cea științifică mai ales.

Clubul de teatru include activități de durată (un an școlar sau chiar mai mult), cu valențe formatoare complexe și are implicații directe asupra membrilor săi, micii actori, regizori sau scenariști, dar și indirecte, asupra celorlalți elevi care vor învăța cum să se comporte într-o sală de teatru și cum să aprecieze reprezentațiile de acest tip.

Alte tipuri de activități care îi pot atrage pe elevi către bibliotecă și lectură sunt realizarea unor expoziții de desene inspirate din cărți, spectacole, concursuri de cultură generală sau specializate pe discipline.

Dar cea mai complexă și mai specializată metodă de formare a elevilor, drept utilizatori de succes ai bibliotecii, o reprezintă *cercul de biblioteconomie*. Acesta trebuie gândit și organizat diferit, cu scopuri, obiective, resurse materiale, temporale și spațiale în strânsă concordanță cu vârsta membrilor săi (9-12 ani, 12-15 ani, 15-18 ani). Cu cei mici se poate merge mai mult pe varianta jocurilor „de-a biblioteca”, „dominoul cărților” sau a vizitelor la alte biblioteci mai mari sau diferite de cea a școlii, din punctul de vedere al spațiului sau al colecțiilor, sau pe organizarea unei expoziții, urmând ca ulterior, cu elevii de gimnaziu și de liceu, să se treacă la lucruri mai serioase, cum ar fi căutarea unei cărți într-un catalog electronic sau tradițional, căutarea/ășezarea unei publicații la raft (evident, după o incursiune în povestea CZU a lui Dewey) sau chiar realizarea unei bibliografii.

De remarcat este faptul că, în cadrul tuturor acestor activități, simpla carte nu mai e de ajuns ca suport al informației; e nevoie să se utilizeze în mod conștient și cu multă abilitate resursele electronice, on-line, rețelele de

informare, toate acestea reprezentând, în ultimă instanță, o cale mai sigură de apropiere de elevul și tânărul din ziua de astăzi, atât de implicat și de cunoscător a ceea înseamnă noile tehnologii.

Orice activitate desfășurată în bibliotecă trebuie să aibă suportul cadrelor didactice, începând de la proiectare, organizare și sfârșind cu realizarea efectivă; singur, bibliotecarul, indiferent de cât de bine intenționat și de bine pregătit ar fi, nu poate să le ducă pe toate la bun sfârșit și să-și atingă țelul propus. Motivul este evident: publicul țintă este constituit din elevi care lucrează în mod nemijlocit cu învățătorii și profesorii, în cadrul învățământului de tip formal; cadrele didactice îi pot îndruma pe elevi spre bibliotecă sau nu, preocupați fiind doar de activitatea lor la clasă. În această situație, desigur, nedorită de nimeni, factorul esențial în stimularea interesului pentru lectură rămâne bibliotecarul. Pregătirea profesională și psihopedagogică, aptitudinile de comunicare, empatia, permanenta bună dispoziție, amabilitatea și solitudinea, talentul de a se apropia de elevi, zâmbetul cald și primitiv sunt tot atâtea mijloace de atragere a elevilor către bibliotecă și lectură.

Dacă toate aceste calități sunt reale și există și o colaborare adevărată, apropiată cu personalul didactic, se va atinge cu siguranță scopul existenței bibliotecii: apropierea elevilor de carte și formarea lor ca utilizatori de succes ai serviciilor ei.

Bibliografie:

1. ANTONESCU, Simona. *Introducere în știința informării. Partea I*. București: Ars Docendi, 2007.
2. BANCUI, Doina ; MARINESCU, Eugen. Noi exigențe în formarea specialiștilor în știința informării. În: *Biblioteca: revistă de bibliologie și știința informării*, nr. 12, 1998, p. 364-367.
3. CURTA, Olimpia. Metode tradiționale și moderne de regăsire a informației în bibliotecă. Cluj-Napoca, 2003. Disponibil pe Internet la adresa https://www.bcuculuj.ro/re/met_bib/, accesat în 16.11.2017.
4. REPANOVICI, Angela. *Ghid de cultura informației*. București: Editura ABR, 2012.

Biblioteca Școlii „Duiliu Zamfirescu” Focșani

dispune de un fond de carte de peste 19000 de unități din toate domeniile cunoașterii: enciclopedii, dicționare, atlase, monografii, publicații din sfera religiei, legislației, educației, științelor exacte (matematică, fizică, chimie, biologie), a tehnicii și medicinei, a sportului și divertismentului, literaturilor române și străine, gramaticii, geografiei și istoriei.

Caracterul enciclopedic al bibliotecii satisface nevoile de informare și documentare ale unor categorii variate de utilizatori: elevi, cadre didactice, personal didactic auxiliar și nedidactic.

Toate publicațiile bibliotecii sunt prelucrate conform normelor biblioteconomice în vigoare (cotate, clasificate, catalogate) și așezate la raft după criteriul sistematico-alfabetic.

Pentru o bună orientare în fondul bibliotecii, utilizatorii dispun de:

- catalogul sistematic, de cel alfabetic, de liste bibliografice și bibliografii tematice.

Biblioteca asigură accesul la internet, sprijinind elevii în informarea și pe baza acestui sistem de date on-line.

Inscrierea la bibliotecă se realizează pe baza carnetului de elev, respectiv a cărții de identitate.

Cititorii pot consulta publicațiile în cabinetul multimedia sau le pot împrumuta la domiciliu, pe baza fișei de cititor. Se pot împrumuta maxim 3 lucrări pentru cel mult 30 de zile.

În caz de deteriorare a publicațiilor împrumutate sau întârziere a restituirii lor se aplică amenzi și/sau se suspendă dreptul de împrumut.

În vederea familiarizării elevilor cu termenii și operațiunile de specialitate, precum și cu bazele de date ale bibliotecii, **cercul de biblioteconomie „Prietenii bibliotecii” organizează** ședințe lunar la care pot participa și cadrele didactice interesate de știința informării și documentării.

Cercul de lectură „Lumea minunată a cărților”, cu activități programate lunar vine în întâmpinarea nevoilor de lectură și recreere ale utilizatorilor. În cadrul acestui cerc se organizează vizionări de filme, concursuri, lansări de carte, etc.

În cadrul bibliotecii se organizează o serie de **activități extracurriculare** (proiecte educaționale, serbări, concursuri, comemorări, expoziții tematice, expoziții de desene, coperti realizate de elevi, strângerea și valorificarea maculaturii, ș.a.) în colaborare cu toate cadrele didactice din școală, dar și cu alte biblioteci școlare sau instituții publice din județ și din țară. Activitățile desfășurate sunt promovate prin mass-media locală și pe site-urile educaționale.

Dintre principalele proiecte multianuale coordonate de bibliotecă școlii se pot enumera: realizarea revistei școlare **„Muguri și flori”,** cele mai reușite lucrări ale elevilor fiind premiate în cadrul concursului de creație literară cu același nume, parteneriatul educațional **„Mediul înconjurător are nevoie de noi”,** dar și **„Obiceiuri și tradiții din Vrancea”.**

Prin programul aprobat de conducerea școlii se asigură accesul tuturor utilizatorilor reali și potențiali la colecțiile și serviciile bibliotecii:

luni și joi, între orele 8-11, 13-18, marți, miercuri și vineri între orele 8-16.

Pliantul bibliotecii Școlii gimnaziale „Duiliu Zamfirescu”, Focșani. Sursă: <http://www.scoala10focsani.ro/Biblioteca>

“Cărțile sunt cei mai tăcuți și mai credincioși prieteni ; ele sunt cei mai înțelepți sfătuitori și cei mai răbdători profesori.”
Charles W. Elliot

Folosește-te de carte, dar păstrează-o și pentru alții!

Bine ați venit la biblioteca Școlii „Duiliu Zamfirescu” Focșani

Biblioteca Colegiului Tehnic de Arte și Meserii „Constantin Brâncuși” Craiova păstrează tradiția

Cristina Livia IOANIȚOIU, bibliotecar
Colegiul Tehnic de Arte și Meserii „Constantin Brâncuși” Craiova
e-mail: brancusicu2004@yahoo.com

prof. Carmen Dana IOANIȚOIU
Școala Gimnazială Predești, jud. Dolj
e-mail: scoalapredesti@yahoo.com

În anul 2018, s-au împlinit 142 de ani de la nașterea sculptorului Constantin Brâncuși (19 februarie 1876) și 147 de ani de existență a Colegiului Tehnic de Arte și Meserii „Constantin Brâncuși” din Craiova, fostă Școală județeană de meserii și fost liceu industrial, reprezentând gândul și adâncă înțelegere și grijă pentru formarea meseriașului român, operă care a preocupat câțiva români inimoși. Înființată la 10 martie 1871, Școala de meserii avea un buget inițial de 15.000 de lei și ca prim director pe profesorul Mihail Mărăcinescu.

La 1 septembrie 1871, școala se deschide în imobilul Olănescu, iar în urma examenului de admitere sunt primiți 12 elevi. Numărul lor crește ajungând, în 1876, la 50; sunt înființate atelierele de mecanică, tinichigerie, turnătorie, fierărie, strungărie, rotărie, sculptură și modelare. În vara anului 1877, s-au lucrat în atelierele școlii, pontoanele care au servit la construcția podului peste Dunăre, pe care au trecut armatele române, de la Turnu Măgurele la Nicopole; tot în școală s-au construit și carele care le-au transportat.

Timp 12 ani, școala continuă cu cinci clase și 80 de elevi, obținând diplome și medalii de aur pentru lucrările de lemn și sculptură (în 1903) și medalia de argint pentru mecanică (în 1904), atât în țară, cât și în străinătate. În 1905, numărul elevilor a ajuns la 350; printre ei s-a numărat și Anghel Chiciu, ulterior profesor al școlii.

De la 1 august 1909, școala trece sub conducerea Ministerului de Instrucție și ia numele de Școala Județeană de Meserii din Craiova, director fiind inginerul C. Mateescu, cel care construise atelierele de tâmplărie și rotărie în 1912. (În 1911, fusese construită uzina electrică și se montase motorul Diesel de 25 cai putere). Tot în 1912, se înființează atelierul de automobile, iar în 1913, începe construcția clădirii directorului, terminată în 1915. În această clădire, din 1971 este deschis muzeul școlii, care păstrează, cu multă grijă, dragoste și responsabilitate, lucrări ale foștilor elevi ai școlii, precum Giorgio Vasilescu, Constantin Bălăcescu, Ioan Stăncescu Giovani, Eracle Hagiescu, George Cireșescu, Anghel Chiciu. Un loc de cinste îl ocupă cele două rame din lemn de tei, sculptate cu frunze și flori în stil rococo, ale elevului Constantin Brâncuși, intern și bursier între 1894-1898.

În perioada 1913-1915, școala avea 180 de elevi, împărțiți în opt secțiuni: fierărie, strungărie, turnătorie în fontă și metale, tinichigerie și alamă, tâmplărie de mobilă, modelare și sculptură, rotărie și căruțarie, vopsitorie și tapițerie, croitorie.

În timpul Primului Război Mondial, personalul didactic împreună cu elevii a executat strunjirea obuzelor de 75 mm folosite de Armata Română; tot aici s-au reparat numeroase bunuri și atelaje ale armatei, precum și potcoave pentru caii care urmau să tracteze chesoanele militare și tunurile.

Cu 263 de elevi, în 1922, școala își continuă activitatea. Până în 1929, Primaria și Prefectura au ajutat școala cu 1.500.000 lei, cu care au fost construite atelierele, un corp de școală și internatul cu cantină; pentru aprovizionarea cu zarzavaturi se repartizează o suprafață de 40 de pogoane din moșia Mischii, unde sunt folosite mașini mecanizate, construite în școală.

În 1932, Școala de Meserii „Principele Ferdinand” avea nevoie de o sală de studiu și de o bibliotecă indispensabilă desfășurării activității în bune condiții. Din cauza fondurilor insuficiente, alocate de Prefectura județului Dolj, singura soluție era restaurarea atelierelor școlii și construirea treptată a altora noi. În anii următori, Liceul Industrial de Meserii și-a format propria sa bibliotecă pe care a înzestrat-o cu reviste de specialitate și cărți valoroase (aproximativ 1.000 de volume), păstrate de-a lungul anilor, ca un bun de preț. În anul 1935, directorul Ilarie Săceanu are inițiativa editării unei reviste a școlii, „Scântea”, cu un evident caracter tehnico-aplicativ, care să se ocupe de instrucția meseriașilor și să umple un gol în cultura de gen. Revista apare până în 1938 și face cunoscute rezultatele încercărilor și experiențelor școlii de meserii. Biblioteca deține și un document de o inestimabilă valoare: foaia matricolă a elevului Constantin Brâncuși, din anii III-V de studiu, ca o dovadă că școala îi poartă cu cinste numele.

În toamna anului 1936, la 1 septembrie, Școala superioară de Arte și Meserii își schimbă numele în Liceul Industrial „Regele Ferdinand I”, în urma vizitei ministrului dr. C. Angelescu. După reforma învățământului, denumirea acestei unități este „Școala medie metalurgică” (între 1948-1955), apoi „Grupul Școlar Agricol” și „Liceul Industrial nr. 9” cu profil de mecanică agricolă (până în anul 1990). Devenit, după 1990, Grup Școlar, în vara anului 2000, preia denumirea actuală: Colegiul Tehnic de Arte și Meserii „Constantin Brâncuși”, ca un omagiu adus titanului sculpturii mondiale, care și-a făcut ucenicia în Cetatea Băniei și care a afirmat cu mândrie: „m-am născut a doua oară ... la Craiova”.

În secolul XXI, educația a evoluat, elevii înscriși în școala noastră pot opta pentru domenii, profile și specializări

diferite cum ar fi: electronică-automatizări (tehnician automatizări), industrie textilă și pielărie (tehnician designer vestimentar) ș.a. Pe filieră tehnologică, prin intermediul profilului de servicii în domeniul turismului și alimentației, economic și comercial, elevii pot deveni tehnicieni în turism, în activități poștale, de comerț, în achiziții și contractări, bucătări, tehnicieni în mecatronică, mecanici auto, tehnicieni resurse naturale și protecția mediului, tehnicieni în design vestimentar. Profesorii caută cu răbdare, în fiecare elev, un copil talentat, poate un viitor Brâncuși, care să ducă mai departe faima școlii, sub deviza: „Prin noi brâncușienii de azi, viitorul este sigur ca o coloană a infinitului peste timp.”.

În anul școlar 2017-2018, un număr de 1.000 de elevi de la liceu, școală profesională, liceu-seral și școală postliceală își desfășoară cursurile în 23 de clase, 11 laboratoare (fizică, chimie, măsurători, matematică, comerț, religie, biologie, limba română, limbi moderne, design vestimentar, informatică). Colegiul dispune și de un amfiteatru, un cabinet de asistență psihopedagogică, o sală de sport, ateliere de profil și o bibliotecă cu peste 20.000 de volume. De asemenea, colegiul participă la o serie de concursuri, olimpiade, parteneriate, îmbogățind panoul rezultatelor școlare, cu diplome și certificate de recunoaștere a bunei activități desfășurate de elevi și profesori.

Enumerăm câteva realizări ale colegiului, din ultimii 12 ani, la care a contribuit și biblioteca sa:

- *Proiectul SAFE – Simulator de afaceri pentru elevi* (2006-2008), având ca obiectiv orientarea individuală a tinerilor spre dezvoltarea de afaceri proprii, proiect realizat în parteneriat cu Universitatea din Craiova, Patronatul regional Oltenia, Prefectura și Consiliul Județean Dolj, Comisia de autorizare și formare a adulților, Editura AIUS Craiova și mass media locală;

- participarea școlii, în perioada martie-aprilie 2007, la expoziția organizată cu prilejul comemorării a 50 de ani de la moartea sculptorului Constantin Brâncuși – *Brâncuși în țara sa de obârșie* – în cadrul Muzeului Național Cotroceni, unde au fost expuse cele două rame din lemn de tei și alte exponate, lucrări în bronz din secolul al XIX-lea, realizate de elevi ai școlii ș.a.;

- revista Catedrei de servicii în turism și alimentație, *Turismatica* și revista colegiului, *Coloana Infinită*;

- vizitarea Parlamentului European, la Bruxelles, unde un grup de elevi și de cadre didactice a fost întâmpinat de europarlamentarul Marian Jean Marinescu;

- diploma de onoare pentru implicarea în ecologizarea orașului, acordată în cadrul campaniei *Craiova curată*, în iunie 2009;

- participarea la campania de împădurire a județului Dolj, *România prinde rădăcini*, proiect realizat de postul „Realitatea TV”;

- cenaclul „Nichita Stănescu” de promovare a creației literare;

- participarea în 2010 la târgul local al firmelor de exercițiu;

- concursul de protecție civilă, etapa județeană, *Cu viața mea apăr viața*;

- concursul în limba franceză, *Pădurea, plămânul planetei*, organizat în 2010;

- participarea la Concursul de idei de afaceri INGENIUS, ediția a III-a, Craiova, 2010;

- participarea la proiectul educațional, *Împreună pentru viitorul Terrei*, cu tema „Salvați natura, ea ne oferă viață”;

- Certificatul de Școală Europeană 2010;

- Colocviul Internațional Brâncuși, în 24 septembrie 2010, *Centenarul Pasării Măiastre*, organizat de colegiul nostru, cu participare internațională, sub egida Direcției județene Dolj pentru Cultură și Patrimoniu Național, în parteneriat cu Liga culturală pentru unitatea românilor de pretutindeni, Academia Română, Fundația Națională pentru Știință și Artă, Comisia Națională a României pentru UNESCO, personalități ale orașului Craiova, elevi și cadre didactice ale colegiului;

- organizarea Expoziției de Arte Vizuale, eveniment dedicat Zilelor Craiovei, în octombrie 2010;

- Diploma de Merit pentru buna organizare a Evaluării Naționale în Educație;

- dezbaterea interjudețeană – *Tradiții și obiceiuri de iarnă* – sesiune de referate și comunicări;

- festivalul interjudețean „Sara de Ajun” din cadrul parteneriatului educațional *Tradiții, obiceiuri, credințe – izvoare ale identității noastre*;

- programul cultural *Unirea în cuget și simțiri*, dedicat zilei de 24 ianuarie 1859, din cadrul parteneriatului educațional *Împreună pentru viitor: școală – familie – comunitate*, în colaborare cu școli din județ și din țară, sub patronajul Inspectoratului Școlar și al Casei Corpului Didactic Dolj.

În octombrie 2009, școala noastră a dezvoltat proiectul *Media and Teenagers European Citizenship*, care a avut ca obiectiv combaterea rasismului prin intermediul mass media, realizat în colaborare cu școli din Spania, Austria, Italia, Germania și Bulgaria. Astfel, întreg corpul profesoral, personalul didactic-auxiliar și nedidactic contribuie la menținerea unui învățământ de calitate la nivelul standardelor europene. Concurs anual de șah, *Cupa Unirii*, a fost organizat în 2012 în sala de lectură a bibliotecii, colegiul organizând și alte concursuri și meciuri de volei, handbal și fotbal.

Alte realizări: proiectul Erasmus, *Working with teenagers and emigrants*, în colaborare cu Asociația BRANART Craiova (2016); conferințe și vizite ale sculptorilor din Italia, Japonia, Suedia, la Școala lui Brâncuși, în parteneriat cu Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu și Casa de Cultură „Traian Demetrescu” din Craiova (2014-2017); proiectul Erasmus+K1, *My microregion in macro Europe*, cu implicarea a zece cadre didactice și a 25 de elevi, în parteneriat cu țări din Europa: Italia, Spania, Polonia, Letonia (2016-2019); stagiul de practică al elevilor de la profilul de turism și mecanică auto în Cipru (martie-mai 2015 și 2018).

În fiecare zi, în care pășesc în curtea colegiului, acum ca și în urmă cu 30 de ani, când eram elevă, sunt întâmpinată de cele șase bârne din lemn, alinate ca niște soldați la raport, aduse de la Paris, din atelierul lui Brâncuși, în anii '70 ai secolului trecut, și mă bucur că acest lăcaș de cultură ne aduce aminte în fiecare zi de înaintașii noștri, de moștenirea lăsată și de faptul că noi trebuie să ne continuăm munca de modelare a tinerei generații pentru vremurile ce vor veni.

De-a lungul timpului, delegațiile străine care au trecut pragul acestei școli au avut cuvinte de laudă la adresa ei, iar noi, întreg colectivul, sperăm că în cartea istoriei se vor mai scrie multe pagini despre școala noastră, pe care o vom păstra moștenire urmașilor lui Brâncuși.

Biblioteca publică din comuna Mândra, județul Brașov (colecții, servicii oferite, activități, proiecte)

Anca-Silvia TAFLAN, bibliotecar responsabil
Biblioteca Comunală Mândra, jud. Brașov
e-mail: contact@comunamandra.ro

„E ceva să ai o bibliotecă, dar e și mai bine să te servești de ea cu înțelepciune.” (John Lubbock)

Biblioteca Comunală din Mândra, județul Brașov, pune la dispoziția utilizatorilor săi peste 8.000 de volume, din diferite domenii: istorie, geografie, matematică, medicină, sociologie și altele. La finalul anului 2012 a fost inclusă în Programul Biblionet, beneficiind astfel de patru calculatoare cu acces la Internet, camere web, căști, scanner, imprimantă și videoproiector.

Pentru că biblioteca este găzduită de Școala Gimnazială din localitate, am conceput și organizat, în colaborare cu cadrele didactice, numeroase activități menite să dezvolte elevilor interesul pentru lectură și să răspundă nevoilor lor de informare, educare și recreere.

Dintre activitățile desfășurate de-a lungul anilor, putem aminti: „Ziua Internațională a cititului cu voce tare”, „Ziua Mondială a Cărții”, „Ne mândrim cu Eminescu”, educație pentru sănătate, vizionare de filme documentare și desene animate, realizarea și prezentarea de proiecte școlare, ateliere practice de dezvoltare a creativității și multe altele.

NE MÂNDRIM CU EMINESCU

MOTTO: „Ne mândrim în asemenea măsură cu Eminescu, încât aproape că nu mai simțim nevoia să îl citim. Ni se pare că îl cunoaștem.” (Andrei Pleșu)

La această activitate, participanții au urmărit o prezentare despre viața și opera lui Mihai Eminescu, au citit poezii și au primit câte un medalion cu chipul poetului.

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CITITULUI CU VOCE TARE

Cu această ocazie, am organizat împreună cu doamnele învățătoare, activități interactive prin care am dorit să promovăm lectura. Motto-ul activității a fost „Lectura fără creion și hârtie este fum”. Le-am explicat elevilor că, atunci când citesc, este indicat să aibă la îndemână hârtie și creion, pentru a-și putea nota ideile principale sau anumite expresii, altfel, cu timpul, informațiile se vor pierde precum fumul care se risipește în aer.

Am ales o poveste pe care am citit-o împreună, apoi am discutat despre personaje, întâmplări și învățături pe care le putem extrage. La clasa 0, elevii au realizat un colaj după povestea „Un peștișor pe nume Baltazar” din „Cartea Curajului” de Adina Rosetti.

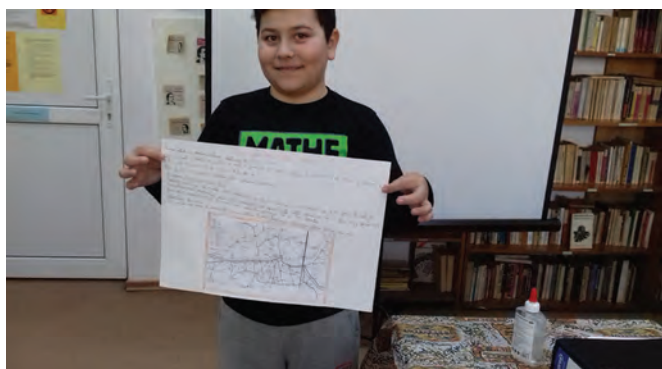

Cu elevii din clasa I și a II-a, am citit povestea „Frumoasa și bestia”, am discutat pe marginea ei, iar elevii au subliniat ideile pe care le-au desprins din ea: mai mult decât exteriorul unei persoane contează interiorul ei. Copii au desenat apoi personajele din basm în cadrul unui concurs ad-hoc.

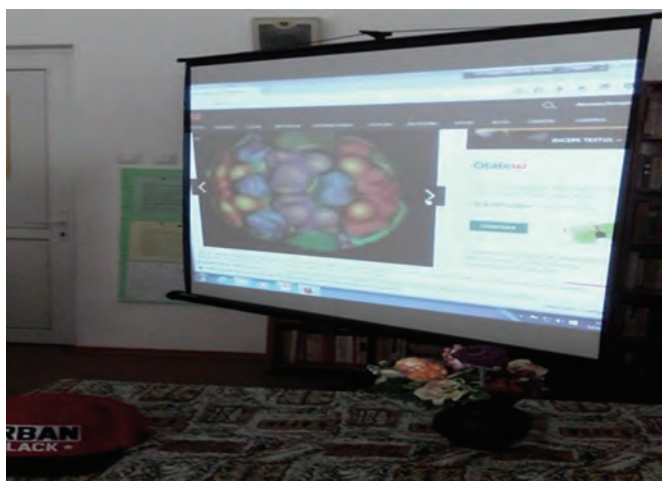

Clasele a III-a și a IV-a au citit povestea „Bucur Obor” din cartea „Opt povestiri de pe Calea Moșilor” de Adina Popescu. Elevii au completat fișe de lectură cu date despre personaje, întâmplări, aspecte pozitive și negative, au vizionat imagini și filmulețe despre jocurile copilăriei în comunism. Activitatea a fost utilă, deoarece i-a ajutat pe copii să conștientizeze mai bine diferențele dintre copilăria lor și cea a părinților – „să se simtă bine cu copilăria lor și să nu o piardă niciodată” – cum foarte frumos spune autoarea cărții.

**REALIZAREA ȘI PREZENTAREA
UNOR PROIECTE ȘCOLARE**
Comunitatea locală

Proiect despre microscop

My favorite city

ATELIERE PRACTICE
Felicitări pentru mama

Îi încurajez întotdeauna pe elevi să folosească resursele bibliotecii, ea oferindu-le sprijin și îndrumare în realizarea proiectelor școlare și a temelor pentru acasă. Totodată, încerc să le transmit ideea că biblioteca este și un spațiu destinat petrecerii timpului liber. De aceea, în vacanțe, sunt organizate activități și jocuri distractive: „încurcături de limbă”, „litere interzise”, „întrebări și răspunsuri”, „găsește obiectul” – concurs de ghicitori, puzzle, domino, mikado și multe altele. Pentru a înțelege cât mai bine nevoile utilizatorilor, am conceput un caiet de sugestii și impresii. Iată câteva dintre ele:

„Mie vara asta mi-au plăcut la Bibliotecă jocurile și activitățile pe care le-am făcut, cum ar fi puzzle-urile, jocurile („litere interzise”, „zboară – nu zboară”) și filmele văzute împreună cu copiii de la Muzeul de Pânze și Povești.”

„Mie mi-a plăcut vara asta la Bibliotecă la calculatoare, la jocuri, și faptul că ne-am distrat foarte mult.”

„Mie îmi place la Bibliotecă pentru că citim, împrumutăm cărți, ne facem temele, sunt calculatoare. Cartea pentru mine este o comoară, fără ea nu putem afla nimic. La Bibliotecă învățăm cum să ne purtăm, cum să vorbim. Vara ne adunăm mulți copii și facem puzzle.”

„Mie îmi place la Bibliotecă pentru că în vacanță ne distrăm împreună și uneori ne mai supărăm, dar apoi ne împăcăm și ne jucăm.”

„Mie îmi place la Bibliotecă pentru că este liniște și sunt înconjurat de foarte multe cărți. Dacă avem nevoie de informații, le putem căuta în cărți sau pe Internet.”

Pentru a readuce în prim-plan tradițiile și obiceiurile uitate în lăzile de zestre ale bunicilor, am organizat șezători, unde am petrecut clipe minunate cu glume, cântece și voie bună sub motto-ul „Cine petrece cu noi, uită de griji și nevoi, cine cu noi își petrece, mai cu drag prin viață trece.”

Ca planuri de viitor, aș dori să colaborăm în continuare, cu instituțiile din comună, în organizarea de proiecte și programe adaptate nevoilor comunității locale. Le mulțumesc tuturor celor care s-au implicat activ și au susținut activitățile desfășurate în bibliotecă: autorități locale, cadre didactice, elevi, localnici, reprezentanți ai Bibliotecii Județene „George Barițiu” Brașov și alții.

Sursa imaginilor: Arhiva personală a autoarei.

Raise YOUth Voice!

Denisa BODI, bibliotecar responsabil
Biblioteca Comunală Mătășaru, jud. Dâmbovița
e-mail: biblioteca.matasaru@yahoo.com

Trăim într-o lume plină de probleme și nevoi ce par să ia amploare, care necesită soluții creative, filtrate prin mintea unei noi generații. Subiecte precum: „*Rural vs Urban*”, „*Educație, rezultatele învățării, piața muncii*”, „*Fake news*”, „*Mediu și dezvoltare durabilă*”, „*Discriminare*” fac parte din câmpul de interes al tinerilor societății actuale care doresc să aibă un cuvânt de spus în astfel de probleme care îi vizează în mod direct.

Astfel, Biblioteca Comunală Mătășaru a dat posibilitatea câtorva tineri implicați din cadrul comunei să-și exprime opinia privind astfel de probleme, în cadrul atelierului *Raise YOUth Up!*, organizat în data de 7 februarie 2018, la propunerea federației neguvernamentale „Forumul Tinerilor din România”. La dezbaterile tinerilor au luat parte și autorități locale, primarul și viceprimarul comunei, care s-au arătat interesate de ideile expuse de tineri și au venit cu diverse completări și sugestii.

În cadrul primei teme a atelierului, „*Rural vs Urban*”, tinerii au schițat principalele diferențe existente între mediul rural și cel urban, în aspecte precum calitatea educației, posibilități de formare și angajare, dar și de petrecere a timpului liber și au venit cu propuneri de proiecte.

Pentru cea de-a doua temă, „*Educație, rezultatele învățării, piața muncii*”, participanții au subliniat o serie de probleme care par să persiste în sistemul de învățământ, în această eră a noului și a inovației, cu o influență mai pregnantă în mediul rural: metode retrograde de predare, organizare nestimulativă a claselor, manuale alternative neprofesioniste realizate, o abordare a învățării care nu pregătește tânărul pentru piața muncii, unde pe lângă cunoștințe de specialitate este nevoie de o amplă dezvoltare personală și de abilități de comunicare și relaționare dezvoltate, managementul timpului, metode de abordare eficiente a conflictelor, abilități

de negociere, de luare a deciziilor, capacitate de analiză și sinteză, inteligență emoțională și altele. S-a ajuns la concluzia că este absolut necesar să se pună mai mult accent pe abordarea multidisciplinară și non-formală a temelor și pe activități extrașcolare, dar și să se rezerve mai mult timp pentru orele de dezvoltare personală și antreprenorială.

„*Fake news*” este un fenomen de actualitate care a luat amploare în mediul online și TV, iar tinerii prezenți la atelier s-au arătat dornici să își expună punctele de vedere. Se știe că generația tânără petrece foarte mult timp în mediul on-line, grație gadget-urilor de ultimă generație și devine victimă a unui astfel de fenomen, de aceea tinerii au nevoie de o mai bună informare. După enumerarea și conștientizarea principalelor interese care stau în spatele știrilor false (audiență, scopuri financiare, politice, dezinformare, denigrarea unei persoane publice), au fost enunțate modalitățile prin care se pot identifica, în spațiul online, astfel de știri, participanții propunând soluții pentru combaterea fenomenului precum: campanii de informare și conștientizare în școli privind fenomenul, crearea de softuri de detectare a știrilor false sau, la un nivel mai înalt, înființarea unui centru de investigație a știrilor false.

O temă complexă și multifățetată care a solicitat o mai mare concentrare a constituit-o cea privind „*Mediul și dezvoltarea durabilă*”, întrucât s-au avut în vedere mai multe arii de discuție precum: schimbări climatice și de energie, transportul durabil, conservarea resurselor naturale, incluziunea socială, demografia și migrația, precum și sărăcia globală. Pentru fiecare categorie în parte, tinerii au propus soluții și idei ingenioase de proiecte.

Referitor la subiectul „*Discriminarea omului*”, după ce au fost identificate principalele categorii supuse discriminării, tinerii au venit cu soluții precum realizarea de campanii de informare, de conștientizare privind drepturile omului, efectele discriminării, principiul egalității, dar și cu diverse sugestii de proiecte și programe de incluziune.

La finalul evenimentului, Biblioteca Comunală Mătășaru a oferit diplome tinerilor participanți, ale căror idei ingenioase au fost centralizate și trimise mai departe către diverși factori de decizie prin intermediul federației neguvernamentale „Forumul Tinerilor din România”.

Sursa imaginii: Arhiva personală a autoarei.

Der deutsche Kinderfreund de Friedrich Philipp Wilmsen (1770-1831), un „bestseller” din secolul al XIX-lea

dr. Gudrun-Liane ITTU, bibliotecar
Biblioteca Universității „Lucian Blaga” Sibiu
e-mail: bcu@ulbsibiu.ro

În timp ce, în urmă cu mai bine de trei ani, lucram pe un fond de carte germană din biblioteca mitropolitului Andrei Șaguna (1808-1873), fond aflat în Biblioteca Facultății de Teologie Ortodoxă din Sibiu, mi-a atras atenția o carte de format mic (16 x 11 cm), cu însemnări olografe și o ștampilă ovală cu înscrisul: „Biblioteca Mitropolitului Andrei 1867”. Deși îi lipseau coperta și primele 12 pagini, după calitatea tiparului și a hârtiei am avut convingerea că provine dintr-o tipografie transilvăneană de secol al XIX-lea.

După lectura câtorva pagini, mi-am dat seama că e vorba despre un fel de manual scris destul de captivant, o carte care poate fi citită și în ziua de azi cu plăcere. Neavând niciun indiciu în privința autorului și titlului, am transcris titlurile celor patrusprezece capitole, sperând că îmi vor fi utile în operațiunea de căutare pe Internet. Capitolele se intitulează astfel: I. *Kurze Sätze zur Erweckung der Aufmerksamkeit* (p. 7-37) (Scurte propoziții pentru trezirea curiozității); II. *Erzählungen zur Beförderung guter Gesinnung und zur Schärfung des Verstandes* (p. 38-95) (Povestiri pentru dezvoltarea gândurilor bune și ascuțirea minții); III. *Von der Welt* (p. 95-97) (Despre lume); IV. *Von der Erde und ihren Bewohnern* (p. 97-106) (Despre pământ și locuitorii săi); V. *Produkte der Erde* (p. 106-140) (Rodele pământului); VI. *Von dem Menschen* (p. 140-163) (Cunoștințe despre om); VII. *Gesundheitslehre* (p. 164-194) (Învățăături despre sănătate); VIII. *Von der Religionslehre und von der Heiligen Schrift* (p. 194-207) (Despre religie și Sfânta Scriptură); IX. *Von der Zeitrechnung und von Kalender* (p. 207-215) (Despre epoci și calendar); X. *Merkwürdige Naturerscheinungen* (p. 215-218) (Fenomene naturale remarcabile); XI. *Europa* (p. 218-226); XII. *Siebenbürgen* (p. 226-229) (Transilvania); XII. (sic!) *Von den Rechten und Pflichten der Unterthanen der wohl eingerichteten Staaten* (p. 229-245) (Despre drepturile și obligațiile supușilor statelor bine rânduite); XIV. *Lieder und Gesänge* (p. 245-252) (Cântece și cântări).

Căutând pe Internet, am găsit o carte digitizată integral, al cărei cuprins semăna foarte mult cu cel al volumului de la Facultatea de Teologie din Sibiu. Este vorba despre lucrarea intitulată *Der deutsche Kinderfreund. Ein Lesebuch für Volksschulen*, în traducere: „Prietenul german al copiilor, o carte de citire pentru școli populare” a teologului și pedagogului german Friedrich Philipp Wilmsen (1770-1831). În cazul volumului digitizat e vorba de o ediție adăugită și revizuită, apărută la Rüdigen, la tipografia Heller. Anul apariției lipsește, dar biblioteca deținătoare,

aparținând Institutului „Georg Eckert” (Georg-Eckert-Institut Leibniz-Institut für Internationale Schulbuchforschung) din Braunschweig, Germania, a estimat că ar fi de „pe la 1830”, an trecut pe copertă cu creionul¹. Interesant este faptul că, spre deosebire de cartea sibiană, unde capitolul XII tratează despre Transilvania, exemplarul disponibil online conține date privind geografia Germaniei.

Tot dintr-o sursă online, am aflat că prima ediție a cărții în discuție datează din 1801 și s-a bucurat de o imensă popularitate, cunoscând peste 200 de ediții. Pe platforma online ZVAB.com, spre exemplu, Zentralantiquariat Leipzig GmbH oferă spre vânzare un exemplar din 1856, reprezentând ediția a 209-a adăugită și augmentată, apărută la editura Reimer din Berlin², iar Allgovia-Antiquariat Gerhard Zech din Oberstendorf, Germania, are în ofertă un exemplar din 1888, ediția a 226-a, apărut la aceeași editură. Editura de carte științifică Reimar a funcționat la Berlin, între 1817 și 1897³, când a fost achiziționată și apoi dezvoltată de celebrul Walter de Gruyter.

Autorul cărții de citire *Der deutsche Kinderfreund. Ein Lesebuch für Volksschulen* s-a născut în anul 1770, la Magdeburg, ca fiu al preotului reformat Friedrich Ernst Wilhelm Wilmsen și al Henriettei, fiică a farmacistului curții din Potsdam. Henriette a fost o femeie cultă, scriitoare de texte cu un caracter educativ, texte pe care soțul ei le publica apoi în formă omiletică sub titlul *Predigten eines Frauenzimmers* (Predicile unei doamne). În 1777, familia s-a mutat la Berlin, unde copilul este educat de părinte și de preceptor. Apoi a urmat cursurile cunoscutului gimnaziu Joachimsthal din Berlin. După absolvire, în 1787, s-a înscris la Universitatea din Frankfurt pe Oder, unde a audiat cursuri de teologie și pedagogie. După numai un an, în 1788, s-a transferat la Universitatea din Halle, unde și-a finalizat studiile.

În 1792 s-a întors la Berlin, unde s-a angajat la școala particulară a lui Johann August Hartung (1762-1839), un important pedagog și reformator al școlii germane. Timp de șase ani, cât a colaborat cu Hartung, Wilmsen a avut prilejul să-și aproprie metodele angajatorului său și să-și dezvolte talentul pedagogic. Dându-și seama că manualele școlare sunt seci și neatractive pentru elevi, și-a propus să schimbe această stare de fapt. A avut, de asemenea, contacte cu importanți pedagogi germani și elvețieni, cu care a purtat o corespondență susținută. În urma morții părintelui său, în 1798, a fost obligat să preia îndatoririle de cap de familie și să se întoarcă la Berlin. Aici, în capitala Prusiei, a acceptat postul de predicator la

biserica parohială din Berlin, o poziție în care a avut suficient timp liber pentru a-și valorifica talentul scriitoricesc. A scris cu precădere literatură educativă, moralizatoare precum și povestiri istorice pentru copii și tineret⁴.

În 1800 a publicat *Der Brandenburgische Kinderfreund, ein Lesebuch für Volksschulen* (Prietenul brandenburgic al copiilor, o carte de citire pentru școli populare). Volumul este o culegere de texte din varii domenii de cunoaștere, elaborate de Friedrich Philipp Wilmsen sau preluate de la autori contemporani, dar rescrise de Wilmsen într-un stil foarte simplu, pe înțelesul tuturor elevilor. După cum explica în *Vorrede* (Prefața) următoarei sale cărți, intitulată *Der deutsche Kinderfreund, ein Lesebuch für Volksschulen* (1801), a dorit să ofere elevilor din întreaga Germanie, un manual interesant și ieftin, după parcurgerea căruia să rămână cu informații utile, atât în ceea ce privește comportamentul civilizat, cât și pentru orientarea lor în lume⁵.

Cartea s-a bucurat de o notorietate extraordinară, cunoscând pe parcursul secolului al XIX-lea peste 200 de ediții. Pedagogii germani din Transilvania au recunoscut utilitatea ei destul de devreme, astfel că, în 1828, când a apărut prima ediție sibiană, edițiile străine (berlineze) erau folosite deja de mai mulți ani. Prezența ei în biblioteca mitropolitului Andrei Șaguna nu ne miră, deoarece acesta a fost și un important pedagog.

Notorietatea operei lui Wilmsen a depășit însă granițele spațiului lingvistic german, lucrările sale ajungând să fie traduse în limba română și tipărite atât la București, cât și la

Iași. Două exemplare ale cărții *Der deutsche Kinderfreund* se află în colecțiile Bibliotecii Muzeului Național Brukenthal.

Deoarece exemplarul din colecția mitropolitului Andrei Șaguna de la Biblioteca Facultății de Teologie conține un capitol despre Transilvania, am presupus că, ori acesta a fost tipărit în Germania pentru Transilvania, ori provine dintr-o editură transilvăneană. Cum era firesc, am căutat cartea de citire în discuție, în Biblioteca Brukenthal, cea mai reprezentativă bibliotecă în ceea ce privește tipăriturile germane din Transilvania. Căutarea mi-a fost răsplătită cu două exemplare având cotele I2971 și I15983. Dar nici de astă dată cărțile nu și-au dezvăluit pe deplin identitatea, deoarece exemplarului având cota I2971 îi lipsește pagina de titlu, iar celui de la cota I15983, anul de apariție (numai primele cifre, respectiv 1 și 8 sunt lizibile, celelalte două fiind șterse). Trecând peste acest inconvenient, în rest, pagina de titlu este intactă, ea confirmându-ne ipoteza că ne aflăm în fața unei cărți de Friedrich Philipp Wilmsen, tipărite la Sibiu, de Samuel Filtsch, pentru uzul școlilor germane din Transilvania: *Der deutsche Kinderfreund. Ein Lesebuch für Volksschulen. Zum Gebrauche für siebenbürgische Schulen eingerichtete Ausgabe, Hermannstadt 18[...], gedruckt bei Samuel Filtsch* (Prietenul german al copiilor, ediție pentru uzul școlilor din Transilvania, Sibiu 18[...], tipărit la Samuel Filtsch).

Editorul cărții, Samuel Filtsch⁶, a fost fiul prim-preotului luteran Johann Filtsch (1756-1836) din Sibiu, un învățat important al vremii⁷, cel care, în 1817, a rostit cuvântarea cu prilejul deschiderii pentru public a Muzeului Brukenthal. Filtsch a învățat meseria de tipograf și editor la edituri renumite precum Gerold din Viena și Brockhaus din Leipzig. Întors acasă, a înființat în 1826 o tipografie la Sibiu, unde au apărut diverse cărți, broșuri și calendare. În 1858, editorul a predat afacerea ginerele său Wilhelm Johann Krafft, care a dus-o cu succes mai departe. Cunoscând faptul că Samuel Filtsch și-a început afacerea în 1826, am concluzionat că ediția transilvăneană a *Prietenului copiilor* nu putea să apară înainte de această dată.

Cartea se deschide printr-o *Vorrede*, un „Cuvânt înainte”, în care se arată că, manualul care a cunoscut deja peste 90 de ediții este de mai mult timp folosit în școlile săsești (germane), dar nu corespunde pe deplin nevoilor acestora, deoarece nu conține informații privind geografia Transilvaniei. Motiv pentru care, în ediția de față, au fost introduse câteva pagini dedicate acestei probleme. Totodată, se arată că ediția apare cu aprobarea Consistoriului Superior al Bisericii Evanghelice C. A., organul coordonator al învățământului (confesional) al sașilor transilvăneni⁸. Paginația și capitolele acestui exemplar sunt identice cu cele ale exemplarului de la Facultatea de Teologie, de unde am tras concluzia că ambele biblioteci dețin aceeași ediție, foarte probabil prima pentru Transilvania, tipărită de Samuel Filtsch, la Sibiu. Printre paginile cărții am găsit un bilet olograf cu inscripția: „mai există două ediții f. l., f. a. la domnul prof. Ghibu O.” – este vorba, desigur, despre profesorul Onisifor Ghibu (1883-1972) – informație care, cel puțin până în momentul de față, nu poate fi exploatată, deoarece nu am reușit să aflăm unde a ajuns biblioteca profesorului.

Exemplarul cu cota I2971 este de asemenea tipărit de Samuel Filtsch, la Sibiu. Cartea conține capitolul privind geografia Transilvaniei, dar *Vorrede* (Cuvântul înainte) lipsește. De la acest amănunt am tras concluzia că trebuie să fie vorba despre o ediție ulterioară celei discutate mai sus.

I n h a l t.		Seite.
I. Kurze Sätze zur Erweckung der Aufmerksamkeit und des Nachdenkens		1
II. Erzählungen zur Beförderung guter Gesinnungen und zur Schärfung des Verstandes		38
1. Die ungezogenen Kinder		38
2. Die Versuchung		39
3. Die üble Gewohnheit		39
4. Die kleinen Diebe		40
5. Der Tagedieb		41
6. Der kleine Verschwender		42
7. Das wohlthätige Kind		43
8. Das ordentliche und reinliche Kind		45
9. Der Lügner		46
10. Wer sich muthwillig in Gefahr begibt, kommt darin um		47
11. Der ehrliche Knabe		48
12. Wer nicht hören will, muß fühlen		49
13. Der Freund in der Noth		50
14. Der Zankfüchtige		51
15. Die muthwilligen Kinder		52
16. Der Unzufriedene		53
17. Der Barmherzige		54
18. Die Furchtsame		55
19. Die gute Tochter		56
20. Der ungegründete Verdacht		57
21. Das neugierige Mädchen		59
22. Das wißbegierige Mädchen		59
23. Menschenfreundliche Gesinnungen		60
24. Was heißt schmolten?		61
25. Die Wahrsagerinn		62
26. Der Glückspieler		63
27. Aberglaube		64
28. Die Folgen des Fleißes und der Faulheit		65
29. Mätherei		66
30. Der Thierquäler		68

M-am consultat cu profesorul Friedrich Philippi din Sibiu, un pasionat și avizat cercetător al manualelor școlare folosite în școlile săsești din Transilvania până la al Doilea Război Mondial⁹. Domnia sa mi-a atras atenția asupra unei bibliografii, care a apărut la Frankfurt pe Main în 1996,¹⁰ un instrument important, în care Gisela Teistler, autoarea lucrării, a reținut patru ediții transilvănene ale *Der deutsche Kinderfreund*: din 1828, 1847, 1853, precum și una nedată¹¹. Aceste informații îmi întăresc convingerea că exemplarul de la Biblioteca Facultății de Teologie precum și cel având cota II5983 de la Biblioteca Brukenthal aparțin primei ediții transilvănene, din 1828.

Biblioteca universitară din Iași deține, la cota II67626, un exemplar din *Der deutsche Kinderfreund*, apărut la editura Reimer din Berlin în 1848. Cartea aparține celei de-a 187-a ediții, în care capitolele al XI-lea și al XII-lea, respectiv cele referitoare la Europa și Germania, au fost revizuite de F. A. Pischon. Are 235 de pagini și 18,5 x 11 cm. Nutresc speranța că acesta nu este singurul exemplar dintr-o ediție berlineză păstrat într-o bibliotecă din România.

Prietenul tinereții, o carte de citire pentru școlile populare, edițiile de la București și Iași

Cartea lui Friedrich Philipp Wilmsen a fost atât de îndrăgită încât a fost tradusă și în limba română, cu titlul *Prietenul tinereții, o carte de citire pentru școlile populare*. Până în prezent am identificat existența unui exemplar în Biblioteca Muzeului Național Brukenthal, tipărit la București, în 1848,

I n h a l t.	
31. Unvorsichtigkeit	69
32. Die Klatscherin	71
33. Ein guter Denkspruch ist ein Freund in der Noth	72
34. Verführung	73
35. Der undankbare Schüler	76
36. Falsche Scham	77
37. Der unbesonnene Spaß	78
38. Ehrlich währt am längsten	79
39. Jugendlüche Unbesonnenheit	81
40. Unterschied zwischen Sparsamkeit und Geiz	82
41. Der Bienenstock	83
42. Der Fischeich	86
43. Mit Schießgewehren soll man nicht spielen	90
44. Eine gute Handlung aus schlechten Beweggründen	91
45. Traurige Folgen der Wildheit	91
46. Das Raupennest	92
III. Von der Welt	95
IV. Von der Erde und ihren Bewohnern	97
V. Produkte der Erde	106
1. Das Thierreich	109
2. Das Pflanzenreich	129
3. Das Mineralreich	156
VI. Von dem Menschen	104
1. Vorzüge des Menschen	104
2. Der menschliche Körper	144
VII. Gesundheitslehre	164
VIII. Von der Religionslehre und von der heiligen Schrift	192
IX. Von der Zeitrechnung und dem Kalender	207
X. Merkwürdige Naturerscheinungen	213
XI. Europa	218
XII. Siebenbürgen	226
XIII. Von den Rechten und Pflichten der Untertanen in wohl eingerichteten Staaten	229
XIV. Lieder und Gesänge	243
XV. Sprichwörter und Denksprüche	256

având cota CVR I 51. Biblioteca Centrală Universitară din Cluj-Napoca deține două exemplare donate de Gheorghe Sion, anume unul din 1850, apărut la București, la tipografia lui C. A. Rosetti și Vinterhalder, ediția a 3-a (308 p., 19 cm), tipărit cu alfabet de tranziție, iar cel de-al doilea, din 1856, editat (eduționat) de T. Codrescu și D. Gusti, în Iași (Jassi), la Tipografia Buciumului Român (336 p., 17 cm), cu același tip de alfabet.

Astfel *Der deutsche Kinderfreund* rămâne o dovadă în plus a legăturilor de natură pedagogică și didactică dintre Transilvania și centrul Europei, în special cu cel de expresie germană. Dorința de modernizare a învățământului, manifestată în secolul al XIX-lea în Țările Române, a dus la traducerea *Der deutsche Kinderfreund* în limba română. Numărul mare de ediții îi probează valoarea, iar cercetarea întreprinsă n-ar fi fost posibilă fără Internet și fără biblioteci digitale.

Cele două fotografii reprezintă cuprinsul ediției sibiene din 1828. Sursă: Biblioteca Facultății de Teologie Ortodoxă din Sibiu.

Note:

1. Conform <https://gei-digital.gei.de/viewer/image/PPN77717233X/5/#topDocAnchor>, accesat în 6.07.2018.
2. Conform <https://www.zvab.com/servlet/BookDetailsPL?bi=11491889113&searchurl=h1%3Don%26sort-by%3D20%26an%3Dwilmsen%2Bfriedrich%2Bphilipp>, accesat în 6.07.2018.
3. Conform https://de.wikipedia.org/wiki/Verlag_Georg_Reimer, accesat în 2.07.2018.
4. Datele bio-bibliografice au fost preluate de la adresa https://de.wikipedia.org/wiki/Friedrich_Philipp_Wilmsen, accesat în 2.07.2018.
5. WILMSEN, Friedrich Philipp. *Der deutsche Kinderfreund, ein Lesebuch für Volksschulen*. Ganz neue verbesserte Ausgabe, Bünden (zu haben beim Hofbuchdrucker Heller), f. a., [p. III-IV].
6. Conform https://ro.wikipedia.org/wiki/Samuel_Filtsch, accesat în 4.07.2018.
7. Conform https://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Filtsch, accesat în 4.07.2018.
8. Sașii transilvăneni sunt germanii stabiliți în Transilvania în secolele al XII-lea și al XIII-lea la invitația regilor maghiari. Sașii au avut un sistem de învățământ bine dezvoltat, coordonat de Biserica lutherană.
9. Țin să-i mulțumesc și pe această cale d-nului profesor Friedrich Philippi pentru ajutorul acordat.
10. TEISTLER, Gisela. *Deutsche Schulbücher aus Siebenbürgen und anderen Regionen des heutigen Rumänien erschienen bis 1945*. Bibliographie von Lese-, Realien-, Geographie-, Geschichts- und Staatsbürgerkundebüchern, Studien zur internationalen Schulbuchforschung Band 86, M. Diesterweg, Frankfurt Main, 1996.
11. *Ibidem*, p. 35-36.

Artistul prin excelență.

Jurnalele manuscrise ale lui Alfred Alessandrescu

Cristina MARINESCU, bibliotecar
Biblioteca Națională a României. Serviciul Colecții Speciale
e-mail: cristina.marinescu@bibnat.ro

Trăirea artistică se învecinează cu cea religioasă, prin faptul că angrenează toate etajele ființei. Diferența constă în faptul că arta lucrează cu material sensibil pentru a exprima transcendența, în timp ce religia se raportează la Divinitate prin cuvânt și ritual. Ambele au un mesaj de maximă generalitate, deși religia merge mai adânc în structura Universului creat. Artă mărturisește despre noblețea omului și relevanța trăirilor individului pentru întreaga comunitate. Impresiile simțurilor, tabloul emoțiilor și procesele morale, precum și cele mai intime gânduri ale ființei umane sunt revelate de către artist semenilor săi prin forjarea materialelor specifice din lumea sensibilă.

Muzica este arta cu cea mai subtilă materie de expresie: sunetul. Actul artistic al muzicianului cumulează trăirile etajate ale ființei sale, până când, în cuvintele lui Nicolae Labiș: „*Eu curg întreg în acest cântec sfânt, / Eu nu mai sunt, e-un cântec tot ce sunt.*” În felul acesta, expresia, deși depinde de temperamentul artistului, poate să nu mai dea loc liber pentru afirmarea propriilor trăiri intime, care sunt absorbite în actul artistic. Ar putea fi o explicație pentru care jurnalele manuscrise ale lui Alfred Alessandrescu sunt atât de sărace în observații legate de reacțiile emoționale ale muzicianului la evenimentele istorice și artistice trăite.

Alfred Alessandrescu¹ (1893-1959), compozitor, dirijor, pianist și critic muzical, a studiat la Conservatorul din București și la Schola Cantorum din Paris. A studiat compoziția cu Paul Vidal la Conservatoire National de Musique și a urmat cursuri la Facultatea de Drept din Paris. În țară, a fost director al Filarmonicii și al Operei Române din București, pianist pentru muzică de cameră, profesor de solfegiu, armonie și contrapunct la Conservatorul din București și director muzical la Radiodifuziunea Română. A semnat cronică muzicală la zările bucureștene de limbă franceză „L'Orient” și „L'Indépendance Roumanie”, a tradus librete în limba română, a susținut recitaluri de pian și a dirijat peste 1.500 de spectacole de operă, operetă și balet, pe lângă realizarea de emisiuni radiofonice, concerte-lecții și conferințe.

Jurnalele manuscrise ale lui Alfred Alessandrescu de la Cabinetul de Manuscrise din cadrul Colecțiilor Speciale ale Bibliotecii Naționale a României conțin însemnări meticuloase despre activitățile artistice ale acestuia, punctate de relatări simple și sobre ale evenimentelor istorice prin care a trecut.

Jurnalele sunt scrise pe caiete, cu o grafie mărunță și ordonată, și conțin liste lungi de evenimente culturale și personale, legate de istoria contemporană a autorului. Primul caiet (Ms 10696) include referiri la perioada 1912-1920. Astfel, în 16/29 septembrie 1912 se prezintă la Regiment, la

București. În septembrie 1913 merge la Sinaia împreună cu tatăl său, pentru a-i fi prezentat lui George Enescu. La Paris în 1914, este primit la Legația Română. În 12 august 1914, notează că există un zvon conform căruia Ionel Brătianu „și-ar fi dat demisia, deoarece Regele Carol nu vrea mobilizarea împotriva Austriei.”

Călătorește mult, trecând prin Marsilia, Malta, Smirna, Constantinopol. În septembrie 1915, se află la Tescani, la Alice Rosetti Tescanu, în compania unor reprezentanți ai protipendadei, între care Maruca Cantacuzino. La defilarea din 10 mai 1916, sărbătoarea națională, sunt persoane de pe trotuar care îl cunosc și îl strigă pe nume. În 14/27 august 1916, se decretează mobilizarea și pleacă la război. Dar în 1917, stă o perioadă la Iași, unde frecventează saloanele vremii. La 29 iulie, este mutat la „Ordinea de bătaie, adică la îndrumarea telegramelor pe front.” La 1 decembrie 1918, descrie atmosfera sărbătorească din Capitală.

Al doilea caiet, Ms 10697, oferă multe amănunte despre viața muzicală și artistică românească dintre anii 1920-1932. Descrierea e seacă, dar amănunțită, redând întâlniri cu confrății, concertele, vizitele în saloanele vremii. Primim puține amănunte despre viața personală, fără considerații mai intime, în schimb, apare detaliat programul artistic și monden.

În fine, al treilea caiet al Jurnalului (Ms 10698) acoperă perioada 1933-1957. În 1934 călătorește prin Europa (Italia, Franța). La 22 mai 1940, se semnează la Compiègne armistițiul între Franța și Germania. Însemnările de jurnal dintre anii 1941-1943 au fost distruse în bombardamentul din august 1944, când a ars apartamentul muzicianului, din strada Brezoianu. La 8 septembrie 1948, următoarea însemnare: „Seara, până la 1 noaptea, Comitet la Operă. Analiza și răstălmăcirea operelor din repertoriu pentru a fi puse pe linia ideologică cerută!” La 29 septembrie 1957, participă la dezvelirea plăcii comemorative a lui Enescu pe casa unde a locuit ca student în 1888, la Viena.

Să fi fost aceste jurnale, un memento pentru artist, pentru a-și aminti peste ani, evenimentele trăite, cu toată încărcătura lor emoțională, care nu ne apare nouă, celor de azi? Un muzician de elită, cum a fost Alfred Alessandrescu, are cu certitudine o sensibilitate rafinată și adâncă, dar el a ales discreția cvasi-totală în ceea ce privește viața de familie și reacțiile afective la ceea ce i se întâmplă.

Note:

1. Mai multe informații pot fi găsite la adresa de Internet: https://ro.wikipedia.org/wiki/Alfred_Alessandrescu.

Întâlnirea Anuală Generală a Asociației Europeana Network și lucrările Forumului Cultural European, Viena, Austria, Decembrie 2018

dr. Maria Carmen Nadia PETRE, bibliograf
Biblioteca Academiei Române. Serviciul Bibliografie Națională
e-mail: nadia@biblacad.ro

Cadru

În data de 5 decembrie 2018, a avut loc, la Viena, în Austria, Întâlnirea Anuală Generală a Asociației Europeana Network și lucrările Forumului Cultural European (Europeana Network Association), întâlnire organizată de Fundația Europeana și găzduită de Muzeul Tehnic din Viena. Au participat peste 200 de profesioniști din mari biblioteci europene, majoritatea naționale, universitare, publice, dar și din China, specialiști din muzee și specialiști IT.

Delegația României a fost reprezentată, conform listei de participanți, de o persoană de la Biblioteca Academiei Române, o persoană de la Biblioteca Națională a României, o persoană de la Biblioteca Județeană „Octavian Goga” Cluj, o persoană de la Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj, o persoană de la Ministerul Culturii și Identității Naționale, o persoană de la Biblioteca Județeană „George Barițiu” Brașov, două persoane de la Colegiul Național „Ion Neculce” București, o persoană de la Institutul Național al Patrimoniului din România, o persoană de la Wikipedia România și o persoană de la Academia Română.

Tema conferinței: Building Communities (Construind comunități). Desfășurarea conferinței

La întâlnirea anuală care s-a desfășurat pe parcursul zilei de 5 decembrie, au fost prezenți membrii Asociației Rețelei Europeana, reprezentanți ai instituțiilor europene deținătoare de patrimoniu. Dintre participanți pot fi menționați: Consiliul de administrație al Europeana Network Association, printre care Merete Sanderhoff – președinte, Max Kaiser – vicepreședinte, consiliul membrilor și membrii participanți ai Asociației Rețeaua Europeana, Rehana Schwinniger-Ladak – Comisia Europeană, Harry Verwayen – director executiv al Fundației Europeana, alți invitați.

5 decembrie 2018: Am participat la deschiderea lucrărilor Întâlnirii Anuale a Asociației Rețeaua Europeana (AGM, Europeana Network Association), care anul acesta a sărbătorit zece ani de existență.

Au urmat comunicările în plen la Muzeul Tehnic. Cuvântul de deschidere a aparținut Gabrielei Zuna-Kratky, directorul Muzeului Tehnic, care a adresat cuvinte de bun venit, făcând o prezentare a muzeului pe care îl conduce. Rehana Schwinniger-Ladak, de la Comisia Europeană, i-a salutat la rândul ei pe invitați și a precizat că Uniunea Europeană susține inițiativele Europeana, mai ales că în

2018 s-au împlinit zece ani de când Comisia Europeană colaborează cu Europeana, fiind în responsabilitatea noastră să preservăm patrimoniul și să-l transmitem mai departe.

Merete Sanderhoff a adresat cuvinte de bun venit din partea organizatorilor și a prezentat programul zilei. De asemenea, a menționat că, în 2018, Europeana împlinește zece ani, că are 2.000 de membri din instituții diferite și că speră ca și alte multe instituții să devină parteneri.

Building communities – introduction (Construind comunități – introducere) a fost moderată de Paul Keller. Chris Sigaloff, cercetător independent, a adresat două întrebări esențiale: „Cum transformă cultura lumea?” și „Se poate crea o comunitate, o mișcare de activiști?”.

A urmat apoi *Introduce the Community Concept* (Introducere în conceptul de comunitate) de Merete Sanderhoff, care a prezentat comunitățile Europeana: Europeana Communicators, Europeana Education, the Impact Community, EuropeanaTech, Europeana Research și Europeana Copyright.

Sursa imaginii: Arhiva personală a autoarei.

Harry Verwayen a menționat că Europeană reprezintă un model și pentru alți specialiști în domeniu și a anunțat oficial semnarea Memorandumului dintre Europeană și Academia Chineză de Științe Sociale, pentru traducerea conținutului Europeană în limba chineză.

A urmat *Building Communities – in action* (Construind comunități – în acțiune) moderată de Marco de Niet, la care a participat câte un reprezentant din fiecare comunitate Europeană: Susan Hazan de la Europeană Communicators, Vera Kriezi de la Europeană Education, Merete Sanderhoff de la Impact Community, Johan Oomen de la EuropeanăTech, Sara di Giorgio de la Europeană Research și Paul Keller de la Europeană Copyright. Aceștia au prezentat, în câteva cuvinte, aspecte legate de comunitățile Europeană din care fac parte. A urmat *Building Communities – in action with Mentimeter interaction*.

Lucrările *Adunării Generale a Asociației Europeană* au fost conduse de Merete Sanderhoff care a prezentat *Highlights 2018, Priorities 2018* (Puncte importante 2018, priorități 2018). Paul Keller, director la Kenisland și membru în conducerea asociației, a prezentat *Raportul financiar* al Asociației pe anul 2018 și *Proiectul de buget* pentru anul 2019. În continuare, Merete Sanderhoff a prezentat *Approval of minutes GA 2017* (Aprobarea minutelor AG 2017). În final, Max Kaiser și Uldis Zarinš au lansat campania de alegeri, făcând precizări despre candidați și votarea acestora pentru a deveni membri în consiliu.

A urmat *Favourite wow Moments. 10 years Europeană* (Momente favorite. Zece ani Europeană) moderată de Johan

Oomen: Killian Downing, Arhivele Naționale, Irlanda; Cristina Ioana Roiu, Academia Română, România; Paul Keller, Kennisland, Olanda; Larissa Borck, Universitatea din Hamburg, Germania; Marco de Niet, Biblioteca Universității din Leiden, Olanda; Georgia Angelaki, independentă, Grecia; Juozas Markauskas, Hizi Heritage, Lituania; Joke van der Leeuw-Roord, Euroclio, Olanda; Stephan Bartholmei, Biblioteca Națională a Germaniei, Germania; Sara Di Giorgio, ICCU, Italia.

2018 – *Anul European al Patrimoniului Cultural* a fost condusă de Merete Sanderhoff. Au fost prezentate lucrările *Europeană 10 years anniversary and the changing landscape* (Zece ani aniversari Europeană și peisajul în schimbare) de Harry Verwayen și *EYCH Migration Collection days* (Zilele EYCH Migration Collection) de Adrian Murphy, ambii de la Europeană Foundation. A urmat un joc Europeană și EYCH 2018 de Susan Hazan și ceremonia *Unsung Heroes* (Eroi necunoscuți).

Forumul Cultural European, Viena, Austria, 6-7 decembrie 2018. Cadru

În perioada 6-7 decembrie 2018, a avut loc la Viena, în Austria, Forumul Cultural European, întâlnire organizată de Comisia Europeană și de Cancelaria Federală a Austriei și găzduită de Palatul Imperial din Viena și de Centrul Președinției Austriece a Consiliului Uniunii Europene, forum care a reprezentat Conferința de închidere a *Anului European al Patrimoniului Cultural*. Au participat peste 800 de profesioniști din domeniul cultural, miniștri ai culturii, specialiști de la mari biblioteci din Europa, majoritatea naționale, universitare, publice, specialiști din muzee și specialiști IT.

Delegația României a fost reprezentată, conform listei de participanți, de: o persoană de la Biblioteca Academiei Române, o persoană de la Timișoara 2021 Capitală Europeană a Culturii și o persoană de la ANBPR.

Tema conferinței: 2018 European Year of Cultural Heritage #EuropeForCulture-Discover your heritage (Anul european 2018 al patrimoniului cultural #EuropaPentruCultură – Descoperă-ți moștenirea)

European Year of Cultural Heritage 2018 #EuropeForCulture. Închiderea conferinței, 6-7 decembrie 2018, Viena, Austria. Desfășurarea forumului

La Forumul Cultural European, care s-a desfășurat pe parcursul zilelor de 6-7 decembrie, au fost prezenți reprezentanți ai instituțiilor europene deținătoare de patrimoniu. Dintre participanți pot fi menționați: Gernot Blümel, de la Ministerul Federal pentru Uniunea Europeană, Artă, Cultură și Media, Tibor Navracsics, comisar european pentru Educație, Cultură, Tineret și Sport, Petra Kammennvert, membru al Parlamentului European și Președintele Comitetului Cultural, comisari europeni din domeniul culturii, miniștri ai culturii din state europene, o parte dintre membrii Asociației Rețelei Europeană, consilieri din domeniul cultural, alți invitați.

6 decembrie 2018: Am participat la deschiderea lucrărilor Forumului Cultural European. Au fost organizate cinci trasee culturale unde participanții au fost invitați să se înscrie. Am participat la primul traseu cultural (Ruta Galbenă), în cadrul căreia am efectuat trei opriri: Biblioteca Națională a Austriei, unde am participat la proiectul Europeană

Sursa imaginii: <https://www.eu2018.at/calendar-events/political-events/-Europe-for-Culture---Closing-Conference-of-the-European-Year-of-Cultural-Heritage-2018.html>.

Transcribathon, *Letters from Another Time* (Scrisori din alt timp), unde am transcris scrisori pline de emoție ale soldaților care au participat la Primul Război Mondial (1914-1918). A doua oprire a fost la Muzeul de Istorie Naturală unde am participat la proiectul *Learning from the Dead* (Învățând de la cei morți) – expoziție de schelete umane rezultate dintr-o bătălie. Organizatorii expoziției (antropologi și arheologi) au efectuat un experiment, punând întrebări sensibile referitoare la rămășițele umane din muzee. Ultima vizită a fost la Muzeul de Istorie a Artei, unde am participat la proiectul *Brick by Brick to a Work of Art* (Cărămidă cu cărămidă spre o operă de artă): o abordare a artei prin intermediul lego-ului. Participanții au primit șapte piese de lego pentru a construi un obiect într-un minut. Faptul că nu au existat două piese la fel demonstra diversitatea culturii europene.

6 decembrie 2018: Am participat la lucrările Forumului Cultural European, unde au adresat cuvinte de bun venit: Gernot Blümel, ministrul federal pentru Uniunea Europeană, Artă, Cultură și Media; Tibor Navracsics, comisar european pentru Educație, Cultură, Tineret și Sport; Petra Kammervert, membru al Parlamentului European și președinte al Comitetului Cultural.

Au urmat comunicările în plen cu tema *Europe's Cultural Heritage – Past, Present and Future* (Patrimoniul cultural al Europei – trecut, prezent și viitor). A prezentat Peter Frankopan, profesor de istorie universală la Universitatea din Oxford, Marea Britanie.

În cadrul panelului de discuții, a fost analizat rolul culturii pentru societate și posibilele intervenții ale politicilor culturale în promovarea administrării patrimoniului și a participării democratice. Au luat parte: Petra Kammerevert, Parlamentul European, președinte al Comisiei pentru Cultură și Educație; Peter Frankopan, profesor universitar la Universitatea din Oxford, Marea Britanie; Amareswar Galla, director executiv, Institutul Internațional al Muzeului Incluziunii, Danemarca; Hermann Vaske, regizor, autor, producător și profesor la Universitatea de Arte și Științe Aplicate din Trier, Germania; Gerfried Stocker, director general, Ars Electronica, Linz, Austria; Corinne Szeinszneider, Comitetul executiv al Acțiunii culturale.

Au urmat sesiunile paralele cu titlul *Ce va rămâne de la Anul European al Patrimoniului Cultural?* și sesiunile de întâlniri.

Sursa imaginii: Arhiva personală a autoarei.

1. Responsabilitatea pentru patrimoniul cultural: rolul tinerilor

Un număr din ce în ce mai mare de tineri participă în mod activ la guvernarea patrimoniului cultural. Grupul de lucru a analizat abordări și concepte pentru implicarea lor, inclusiv utilizarea mijloacelor de comunicare socială și a muncii voluntare.

La eveniment au participat: Zora Jaurová, președintele Forumului industriei creative, Slovacia; Simon Blessing, expert în social media; Ankie Petersen, manager de proiect, Cultură și educație, UNESCO, Olanda; Martyna Sidorowicz, voluntar în domeniul Patrimoniului, Polonia; Andreas Müller, jurnalist, Austria și Lorena Aldana-Ortega, raportor al Comisiei Europene și responsabil de proiect – Anul european al patrimoniului cultural 2018.

Altă sesiune de întâlniri, incluzând prezentări aprofundate și discuții pe teme specifice, a fost cea intitulată *Abilități, formare și transfer de cunoștințe: profesii tradiționale și emergente din domeniul patrimoniului* (1) (Grupul OMC). Au participat: Erminia Sciacchitano, Comisia Europeană; Ana Galan, președinte al grupului OMC; Renate Breuss, Grupul OMC-Werkraum Bregenzerwald; Elis Marcal și Jermina Stanojev, Vocile culturii.

2. Patrimoniul cultural și dezvoltarea durabilă

Planificarea urbană și Baukultur, turismul durabil și salvagardarea peisajelor culturale contribuie în mod substanțial la dezvoltarea durabilă și, în acest fel, la realizarea obiectivelor Anului european al patrimoniului cultural. Grupul de lucru a discutat despre gestionarea durabilă a patrimoniului cultural și despre contribuția culturii la realizarea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă 2030.

La eveniment au participat: Andreas Hirsch, curator de artă, Austria; Xander Vermeulen Windsant, arhitect, XVW architectuur, Olanda; Tom Jones, vicepreședinte al Consiliului pentru acțiune voluntară, Țara Galilor, membru al Comitetului Economic și Social European; Michael Roth, consilier senior, Ministerul Federal al Durabilității și Turismului, Austria; Mara Balestrini, CEO, Ideas for Change, Spania; Pia Leydolt-Fuchs, raportor și manager cultural CaP.Cult, Franța; Anne Grady, Comisia Europeană.

3. Confruntarea cu provocările patrimoniului cultural

Patrimoniul cultural este amenințat de catastrofe naturale și provocate de om. Grupul de lucru s-a concentrat pe provocările legate de patrimoniul cultural, inclusiv pe aspectele privind digitizarea.

Sesiunea a fost coordonată de Nadja Kayali, Ö1/Trifoliata și la ea au participat Alessandra Bonazza, profesor universitar din Bologna, Italia; Michael Loebenstein, directorul Muzeului Austriac de Film, Austria; Anna-Maria Kaiser, profesor universitar Danube Krems, Austria; Barbara Stelzl-Marx, director al Institutului Ludwig Boltzmann pentru cercetarea consecințelor războiului, Graz-Viena-Raabs, Austria; Uwe Koch, raportor și coordonator național, Anul european al patrimoniului cultural, Germania.

Impactul patrimoniului cultural: un studiu de caz a fost prezentat de Harry Verwayen, director executiv al Fundației Europene.

Sesiunea finală a inclus reflecțiile din sesiunile paralele și s-a concentrat pe moștenirea Anului European. Au participat: Kathrin Merkle, șef al Direcției Patrimoniului cultural și al Patrimoniului Cultural al Direcției de

Participare Democratică la Consiliul Europei; Simona Neumann, Capitala europeană a culturii, Timișoara 2021, România; Helen Sildna, Săptămâna muzicii din Tallinn, Estonia; Michel Magnier, Comisia Europeană, director pentru Cultură și Creativitate.

Concluzii

Cu ocazia întrunirii anuale și a forumului european, autoarea articolului a discutat cu reprezentanții Asociației despre inițierea de proiecte de colaborare cu Biblioteca Academiei Române și despre implicarea în proiecte europene de digitizare a unor colecții din BAR. Întâlnirea Anuală Generală (AGM 2018) a Asociației Rețelei Europene (Europeana Network Association) a fost un eveniment important pentru mediul biblioteconomic european și a

conținut un volum mare de informații pe tematici foarte variate. Au fost expuse proiecte, bune practici și au fost trasate direcțiile de dezvoltare viitoare a Europeana. AGM 2018 a reprezentat un spațiu de întâlnire și schimb de experiență, un forum de discuții util pentru înțelegerea provocărilor aduse de explozia informațională și pentru căutarea de noi strategii pentru biblioteci în societatea cunoașterii.

Biblioteca Academiei Române, prin participarea sa, a marcat deschiderea spre comunicare, interesul față de problemele mediului informațional și documentar, dorința și capacitatea de integrare și colaborare.

Forumul Cultural European a fost un eveniment important pentru mediul cultural, cu ocazia închiderii oficiale a Anului Patrimoniului Cultural European 2018 fiind trasate direcțiile de dezvoltare viitoare a patrimoniului cultural european.

Biblioteci Naționale ale Europei sărbătorite în 2019

În primul număr al anului 2019, vă prezentăm, așa cum v-am obișnuit în ultimii ani, câteva biblioteci naționale europene care în acest an aniversează un număr rotund de la înființare. Sperăm, de asemenea, să le avem pe unele dintre ele alături de noi.

Biblioteca Națională Centrală din Florența este cea mai mare dintre cele trei biblioteci naționale ale Italiei (celelalte două biblioteci se află la Roma și la Neapole) și una dintre cele mai importante biblioteci europene. A fost înființată în 1714, când savantul, bibliotecarul și bibliofilul Antonio Magliabechi (1633-1714) a donat Florenței întreaga sa colecție de cărți, cuprinzând aproximativ 30.000 de volume. Începând cu 1743, câte un exemplar din fiecare lucrare tipărită în Toscana este trimis bibliotecii. Cunoscută inițial ca Magliabechiana, biblioteca a fost deschisă publicului în 1747. În 1861, colecțiilor sale li s-au adăugat cele ale Bibliotecii Palatina Lorenese și în 1885, biblioteca a primit numele pe care îl poartă și în prezent. Din 1870, ea adună exemplare ale tuturor publicațiilor italiene. Din 1935, colecțiile au fost găzduite de clădirea binecunoscută de pe malul râului Arno, realizare a arhitecților Cesare Bazzani și Vincenzo Mazzei.

Biblioteca Națională a Letoniei, cunoscută și drept Castelul Luminei, a fost înființată în 1919, ca bibliotecă a statului, după declararea independenței Letoniei în 1918. Primul director al bibliotecii a fost Jānis Misiņš (1862-1945), bibliotecar și fondator al bibliografiei științifice letone, a cărui imensă colecție particulară a constituit baza noii biblioteci. Într-un an, până în 1920, fondurile au crescut la 250.000 de volume. Din 1920, toți editorii sunt obligați să transmită câte o copie din fiecare lucrare apărută în Letonia și, din 1927, biblioteca publică Bibliografia Națională a Letoniei.

Biblioteca Națională a Lituaniei „Martynas Mažvydas” a fost înființată la Kaunas în 1919. În 1963, biblioteca a fost transferată în capitala Vilnius, iar în 1988 a primit numele lui Martynas Mažvydas (1510-1563), autorul primei cărți în limba lituaniană, publicate în 1547. Biblioteca națională este principala bibliotecă de cercetare a Lituaniei, deschisă pentru publicul larg, îndeplinind, în același timp, funcția de bibliotecă parlamentară.

Biblioteca Națională a Luxemburgului este instituția care se ocupă de depozitul legal și de drepturile de autor în cadrul Marelui Ducat de Luxemburg. A fost înființată în 1899 în locul bibliotecii municipale datând din anul 1798. În prezent, deține peste 750.000 de cărți și 3.500 de titluri de periodice.

Biblioteca Națională și Universitară „St. Kliment Ohridski” din Skopje este una dintre primele instituții înființate prin decizia Adunării Antifasciste pentru Eliberarea Națională a Macedoniei (ASNOM) în data de 23 noiembrie 1944. Vasta tradiție biblioteconomică pe sol macedonean își găsește rădăcinile în faptele sfinților părinți și cărturari Chiril (826-869) și Metodie (820-885) și reprezintă fundamentul pe care biblioteca națională își construiește și dezvoltă activitatea. Patronul său spiritual, Sfântul Clement al Ohridei (840-916), a înființat prima bibliotecă monastică în cadrul Mănăstirii Sf. Pantelimon din Ohrida și este considerat fondatorul biblioteconomiei în aceste părți de lume.

Biblioteca Națională „Louis Notari” a Principatului Monaco a fost înființată în 1909. Din 1925 are funcția de depozit legal și se ocupă de drepturile de autor pentru întreg teritoriul monegasco. Deține în jur de 500.000 de volume și poartă numele scriitorului Louis Notari (1879-1961). Autor al textului imnului național, Notari este considerat primul scriitor de limbă monegască, înaintea lui existând doar literatura orală.

Biblioteca Națională și Universitară a Sloveniei a fost înființată în 1774 și este găzduită într-o clădire construită între anii 1936-1941 după planurile arhitectului Jože Plečnik (1872-1957). În jurul anului 1774, după desființarea așezămintelor iezuite, a fost creată Biblioteca Lyceum, care a preluat fondurile Bibliotecii Iezuite și alte câteva biblioteci monastice. În 1919, a devenit Bibliotecă de Stat de Referințe și a început să colecteze depozitul legal de pe întreg teritoriul de atunci al Sloveniei. Din 1921 este bibliotecă de stat și în 1938 a primit statutul de bibliotecă universitară a Universității din Ljubljana, ale cărei nevoi de informare și documentare le servea încă de la înființare. Denumirea actuală i-a fost acordată în 1945.

(adaptat după https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_national_and_state_libraries)(A.M.)

De la „Faust” la „Romeo și Julieta”: opera lirică în creația lui Charles Gounod

Raluca BUCINSCHI, bibliotecar
Biblioteca Națională a României. Serviciul Colecții Speciale
e-mail: raluca.bucinski@bibnat.ro

În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, Franța trăiește transformări sociale și statale care schimbă modul de viață al poporului, dar care nu par a se reflecta în evoluția stilistică a culturii muzicale. Doar influențele diverse ale altor culturi muzicale, care se încrucișează în câmpul activității cotidiene, aduc reacții care vor determina anumite transformări stilistice.

Față de amenințarea Imperiului prusac, patriotismul francez se remarcă printr-o renaștere muzicală. Dacă pe plan politic, militarismul german îi îngrijora pe francezi, generând o creștere a spiritului de rezistență națională, pe plan muzical coplesitoarea influență wagneriană amenința cultura muzicală franceză.

Este epoca în care romantismul își trăiește ultimele afirmări, prin prezența lui Victor Hugo și prin ultimele ecouri ale creațiilor dramatice-mamut ale lui Hector Berlioz. Naturalismul, reprezentat de Zola, simbolismul lui Verlaine, Mallarmé, Baudelaire, dar și impresionismul pictorilor francezi Monet, Manet, Degas, Renoir au impulsionat creația muzicală franceză. Aceasta își căuta din nou drumul și identitatea, după stingerea „grand-operei” lui Meyerbeer, care crease o muzică retorică.

Marile polemici, duse în jurul problemei operei în secolul al XVIII-lea, se stinseseră treptat, în timp ce genurile dramatice delimitate clar începuseră să se confunde. La sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea, tragedia lirică, cu tot revirimentul adus de Gluck, tindea tot mai mult să abordeze o tematică realistă. În cele din urmă, se confundă cu opera comică, ale cărei teme cotidiene sunt treptat înlocuite cu teme din problematica socială. De aceea, la un moment dat, aceste genuri se vor uni, dând naștere grand-operei. Deși temele sunt realiste, grand-opera va păstra caracterul spectaculos, ca rămășiță a tradiționalei tragedii lirice. Ca tematică, se va baza pe subiecte revoluționare, pe care le redă cu tot arsenalul de succes al tragediei lirice: arii, coruri, divertismente de balet și montări fastuoase.

Compozitorul care va inaugura un nou tip de operă, *opera lirică*, este Charles Gounod. Acesta s-a născut la Paris, la 17 iunie 1818, fiind fiul unor artiști (tatăl pictor și gravor, mama pianistă). Primele sale cunoștințe muzicale, Gounod le-a primit de la mama sa, urmând apoi cursurile Conservatorului din Paris, unde i-a avut ca profesori pe Fromental Halévy și Jean-François Le Sueur. În anul 1839 este distins cu „Premiul Romei” și petrece trei ani de studii în străinătate, în special la Roma, unde studiază muzica veche religioasă, fiind absorbit de muzica lui Palestrina. Întors la Paris, este numit organist la Catedrala „Mission” și este pe punctul de a deveni preot

dar, în contact cu muzica lui Robert Schumann și a lui Hector Berlioz, își descoperă adevărata vocație și se îndreaptă către creația de operă. Membru fondator al Societății Naționale de Muzică, participă la modernizarea muzicii franceze, printr-un spectacol în care sentimentul și maniera se împletesc într-o factură tipic franceză ca stil melodic, spectaculozitate și subliniere a situațiilor dramatice.

Prima sa operă, „Sapho”, compusă în 1851, îl situează pe Gounod în direcția opusă lui Meyerbeer. Simplitatea grandioasă a melodiilor, nuanțele și accentele melodramatice,

dar reținute, alături de o dramaturgie firavă, au făcut ca opera să nu se integreze în stil, fiind primită cu multă răceală și dezinteres de către publicul Operei Mari din Paris. Aceeași soartă au avut-o și operele următoare, „Ulysse” și „La none sanglante” (Călugărița însângărată), bogate în melodii de mare expresivitate și lirism, încadrate în forme și tipare tradiționale, lucrări marcate de puternica personalitate a compozitorului.

Totuși, în 1859, scrie „Faust”, operă în cinci acte și șapte tablouri, pe un libret de Jules Barbier și Michel Carré, după partea întâi a dramei „Faust” de Goethe, care, la fel ca oricare din marile și autenticele capodopere, reușește treptat să se impună în viața muzicală și în conștiința publicului din întreaga lume, dând, de fiecare dată când este reprezentată, viață și sensuri noi figurii legendare a doctorului Faust – întruchipare goethiană a permanenței scrutătoare a spiritului uman în aspirațiile sale spre adevăr și cunoaștere. Gounod zugrăvește cu sinceritate caracterele personajelor printr-o muzică ferită de exagerări, cu preponderența melodiei și a unui limbaj armonic și orchestral elocvent. Folosește melodii de un lirism profund pentru caracterizarea personajelor, dar găsim și momente de un dramatism energic. Relevante pentru adâncimea dramaturgiei sunt „Aria Bijuteriilor”, „Aria lui Valentin”, „Serenada lui Mefisto”, prin care realizează admirabile portretizări ale personajelor principale. Totuși, datorită libretului, va pune accent mai mult pe drama suflătească a Margaretei.

Operele care au urmat, „Colomba”, operă comică în două acte, „Philemon et Baucis”, operă în trei acte și „Reine de Saba” (Regina din Saba), operă în patru acte, cu toate că sunt magistral realizate din punct de vedere artistic și cuprind numeroase pagini muzicale de autentică valoare, distingându-se mai ales în planul melodic și timbral, nu s-au ridicat nici una la nivelul atins de opera „Faust”.

Opera „Le médecin malgré lui” (Medic fără voie) va fi o operă comică de o valoare superioară, unde muzica va fi demnă de textul lui Molière, evidențiind sentimente puternice de o mare varietate și expresie, făcând trecerea spre opera dialogată în cinci acte, „Mireille”, după poemul lui Frédéric Mistral. Compusă în același cadru în care Mistral a imortalizat-o pe Mireille, fiică a ținuturilor provinciale, „o figură sortită celebrității, ca și Manon”, după cum spunea chiar compozitorul, opera se impune prin coloritul local al muzicii, al intonațiilor melodice și armonice, anunțând elemente stilistice noi, de factură națională, într-o cuprindere și expresie generalizată de tip francez.

De o complexitate și valoare superioară, rămâne „Romeo et Juliette” scrisă în 1867, operă în cinci acte, după William Shakespeare, care s-a impus ca una dintre cele mai unitare și mai omogene creații ale lui Gounod, o operă în care muzica ne dă permanent senzația de frumos. În această operă, compozitorul creează o muzică de mare expresivitate melodică, lirică, repetând unele momente realizate în „Faust”, ca faimoasa scenă din grădină. Lipsită de dramaturgie puternică, păstrând însă stilul tradițional în construcțiile melodice și respectul față de rigoarea lui Shakespeare, opera „Romeo și Julieta” ne apare oarecum în afara progresului și a tendinței de înnoire a mijloacelor de expresie, ceea ce a dus la succesul ei temporar, cu toate că opera marchează apogeul carierei dramatice a lui Gounod, ultimul mare succes al său.

Operele „Cinq Mars”, „Polyeucte” sau „Le Tribut de Zamora” (Tributul lui Zamora) rămân remarcabile prin claritatea expresiei muzicale, eleganța armoniilor, farmecul inspirației, coloritul orchestral, puritatea și unitatea stilului.

Charles Gounod a mai scris numeroase lucrări vocale, instrumentale și simfonice, precum și compoziții religioase, dintre acestea remarcându-se geniala „Ave Maria”, cu o melodie suavă, suprapusă primului Preludiu din „Clavecinul bine temperat” de Johann Sebastian Bach. Dintre lucrările religioase vocal-simfonice, amintim „Messe solennelle en l'honneur de Sainte-Cécile” (Messa solemnă în onoarea Sfintei Cecilia), patroana muzicii sacre, fiind scrisă pentru trei soliști (soprană, tenor, bass), cor mixt, orchestră și orgă, „Messe Chorale Op. 4”, cunoscută și ca „Messe chorale sur l'intonation de la liturgie catholique” (Messa corală pe intonația liturghiei catolice), scrisă pentru soliști, orchestră, cor și orgă. Pe lângă messele mai sus menționate, Charles Gounod scrie și motetele „Hymne en français pour soli, chœur et orchestre”, „Dans cette église, pastorale sur un Noël du XVIIIème siècle” (În acest hambar, pastorală dintr-un Crăciun al secolului al XVIII-lea), „O salutaris hostia pour solo soprano, chœur et orchestra”.

Cântecele vor ocupa un loc important în creația lui Gounod. Dintre acestea amintim: „Fernand”, meditația „Le vallon”, pe versurile lui Alphonse de Lamartine; „Chant des compagnons”; „Le vin des Gaulois et la danse de l'Épée”; „Primavera”, pe versurile lui Théophile Gautier; „Sérénade”, pe versuri de Victor Hugo, pentru pian, orgă, harmonium ad libitum; „20 melodies, pour voix et piano”.

Chiar dacă pe parcursul vieții se va vedea preferința pentru muzica vocală, Charles Gounod va scrie lucrări interesante și în domeniul muzicii instrumentale. Vom aminti: „8 melodies pour piano”, „Chant des compagnons, pour orchestre”,

„Marche Pontificale”, „Altarello pour orchestre”, „Marche funèbre d'une marionnette, pour piano solo”, fiind cea mai cunoscută temă muzicală pentru programul de televiziune „Alfred Hitchcock Presents”.

Charles Gounod moare în St. Cloud la 18 octombrie 1893. Influența lui asupra muzicii franceze a fost imensă, deși în ultimii ani ai secolului al XIX-lea, aceasta a fost contrabalansată de muzica lui Wagner. Oricare ar fi verdictul posterității, este puțin probabil să-i fie refuzată lui Gounod, calitatea individualității, deoarece a fi compozitorul operei „Faust” este suficient pentru o faimă de durată.

În 2018, cu ocazia împlinirii a 200 de ani de la nașterea compozitorului Charles Gounod, Biblioteca Națională a României propune publicului expoziția *De la „Faust” la „Romeo și Julieta”: opera lirică în creația lui Charles Gounod*, în care vor putea fi văzute partituri, CD-uri, DVD-uri, LP-uri, precum și ilustrații din volume bibliofile păstrate în Colecțiile Speciale (Cabinetul de Muzică și Cabinetul de Bibliofilie).

În Colecțiile Speciale ale Bibliotecii Naționale a României se păstrează numeroase înregistrări audio-video din opera lui Charles Gounod, în interpretări celebre – „Faust” cu Franco Corelli și Nicolaj Ghiurov; „Roméo et Juliette” cu Angela Gheorghiu și Roberto Alagna; „Messe solennelle en l'honneur de Sainte-Cécile” cu Irmgard Seefried, Gerhard Stolze și Hermann Uhde; „Messe Chorale Op. 4” cu Isabel Balmori-Padesca, Annelise Théodoloz, Laurent Dami și Alain Clement; recitaluri ale unor artiști vocali de excepție, care includ și arii din creația lui Gounod, precum: Janet Baker, Mattia Battistini, Jussi Björling, Andrea Bocelli, Montserrat Caballé, Dan Iordăchescu, José Carreras, Giuseppe Di Stefano, acompaniate de nu mai puțin celebre orchestre și coruri: Chorus of the Royal Opera House – Covent Garden, Orchestra of the Royal Opera House – Covent Garden,

London Symphony Orchestra, Orchestre national du Capitole de Toulouse, Orchestre symphonique et Chœur de la Monnaie, Orchester der Wiener Staatsoper, Chor der Wiener Staatsoper, Bühnenorchester der Wiener Staatsoper, Ballett der Wiener Staatsoper, Nürnberger Symphoniker, Chor der Frankfurter Oper, Orchester der Frankfurter Oper, Badische Staatskapelle, conduse de mari dirijori: Leonard Bernstein, James Levine, Richard Bonyng, Ludovic Bacs, Cristian Mandeal și alții.

Tot cu acest prilej, Cabinetul de Bibliofilie – Colecțiile Speciale a prezentat figuri celebre de scriitori, titani ai culturii universale, precum William Shakespeare, Pierre Corneille, Molière, Jean de La Fontaine și Johann Wolfgang von Goethe, ale căror creații literare au stat la baza libretelor unora dintre cele mai apreciate opere din repertoriul compozitorului Charles Gounod: „Roméo et Juliette”, „Polyeucte”, „Philémon et Baucis”, „Le médecin malgré lui” și „Faust”. Alături de lucrările muzicale, au fost expuse portrete ale autorilor, precum și o serie de imagini tematice care fac parte din aparatul iconografic al cărților publicate în secolele XVIII-XIX de editori de seamă, cum ar fi frații Garnier, Michel și Calmann Lévy, Louis Hachette sau Émile Testard. Printre ilustratorii și gravorii edițiilor, se cuvine a-l aminti pe Tony Johannot, acest cunoscut maestru al ilustrației de factură romantică semnând desenele după care au fost gravate ilustrațiile volumului „Faust”, tipărit în anul 1847, sub auspiciile casei de editură Michel Lévy Frères.

Sursa imaginilor: Arhiva Colecțiilor Speciale ale Bibliotecii Naționale a României

RECENZIE

Semnal editorial

MITRIC, Olimpia. *Catalogul manuscriselor slavo-române din Biblioteca Mănăstirii Sucevița*. Ediție revăzută și adăugită. Cuvânt înainte de Înalț Preasfințitul Pimen. Iași: Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” (Colecția Documenta), 2018.

drd. Corina DOMINTE, bibliotecar
Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava
Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Suceava
e-mail: cn_stefan@yahoo.com, colegiu@cnstefancelmare.ro

Pre sfârșitul anului 2018, Anul European al Patrimoniului Cultural, la editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, în colecția „Documenta” (coordonată de prof. univ. dr. Petronel Zahariuc), a apărut „*Catalogul manuscriselor slavo-române din Biblioteca Mănăstirii Sucevița*”, o apariție editorială așteptată, semnată de prof. univ. dr. Olimpia Mitric. Volumul a fost lansat pe 28 noiembrie 2018, la Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, în cadrul Simpozionului național cu participare internațională „Bucovina – File de istorie”.

Continuând tradiția ilustrațiilor oameni cu mari idealuri, care au dat publicității corpusuri de documente referitoare la istoria și cultura poporului român, Olimpia Mitric pune la îndemâna cercetătorilor de pretutindeni, în această nouă ediție revăzută și adăugită, descrierea completă a tuturor celor 55 de manuscrise slavo-române și slave aflate în colecțiile speciale ale Bibliotecii Mănăstirii Sucevița.

După „Cuvânt înainte” semnat de Înaltpreasfințitul Pimen, Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților, autoarea cărții consemnează în „Prefață” (p. 9-32), principalele informații documentare privind fondarea Mănăstirii Sucevița, ctitorie a familiei Movileștilor, urmate de o prezentare sintetică a colecției de manuscrise tezaurizate de biblioteca mănăstirii, structurată pe trei secțiuni: „Constituirea și dezvoltarea colecției de manuscrise slavone”, „Colecția de manuscrise slavone astăzi” și „Cercetări anterioare în colecția de manuscrise slavone”.

Olimpia Mitric abordează problematica constituirii și dezvoltării colecției de manuscrise slavone din perspectivă cronologică, dar și a donatorilor, a caligrafilor, a deținătorilor actuali sau a cercetătorilor care le-au semnalat. Aflăm că boierii Movilești, ctitori ai mănăstirii, au fost de la început preocupați de înzestrarea noului lăcaș și cu cărțile necesare, reprezentative pentru impresionantul tezaur de artă medievală al Mănăstirii Sucevița, unele păstrate până astăzi, altele aflate în colecții străine. Este prezentat cel mai vechi manuscris, un *Tipic*, datat 1431, apoi o *Psaltire* din secolul al XV-lea (aflată astăzi în Biblioteca Muzeului Istoric de Stat din Moscova), un *Pomelnic*, varianta manuscrisă a *Vieților regilor și arhiepiscopilor sârbi* –

cumpărată de mitropolitul Sucevei, Gheorghe Movilă, și apoi donată Suceviței, *Tetraevangheliarele* princiare, *Sucevița 23* (realizat la comanda domnului Țării Românești, Ioan Alexandru al II-lea și ferecat de Ieremia Movilă în anul 1605) și *Sucevița 24* (realizat la porunca lui Ieremia Movilă și a familiei sale, pentru Sucevița și dăruit mănăstirii în anul 1607, la câteva luni după moartea voievodului), un *Tetraevanghel*, operă de artă caligrafică și ornamentală din Moldova, înnoit și ferecat de Ieremia Movilă în anul 1606. Colecția s-a îmbogățit cu patru manuscrise, datate tot 1606, realizate la Sucevița de caligraful Prohor, din porunca lui Ieremia Movilă, care astăzi se păstrează la Sucevița sau în biblioteci din Ucraina sau Rusia – *Triod înflorit*, *Minei cu prolog pe luna decembrie*, *Sintagma lui Matei Vlastares* (redescoperită la Lvov, în Muzeul Național „Andrej Šepticki”), *Minei cu prolog pe luna noiembrie* (1606), aflat astăzi în Colecția moldo-ucraineană de la Biblioteca Științifică a Universității de Stat „M. V. Lomonosov” din Moscova. Este prezentată și o *Liturghie*, manuscris elegant, scris pe pergament de caligraful Ghelasie și finalizat în anul 1607, din porunca lui Ieremia Movilă. Monahi, viețuitori în mănăstiri vecine, au contribuit la dezvoltarea colecției de manuscrise de la Sucevița cu textele lui Ioan Gură de Aur – *Omiliile la Evanghelia după Matei* (dania din anul 1583 a proegumenului Nil de la Mănăstirea Slatina); *Minei cu prolog pe luna iulie* (dania din anul 1588 a ieromonahului caligraf Vasilie, protopsalt în Mănăstirea Slatina, manuscris aflat astăzi în Biblioteca Științifică a Universității de Stat „M. V. Lomonosov” din Moscova); *Minei pe luna februarie*, datat 1595-1596 (donat de ieromonahul Dositheii, arhimandritul de la Sfânta Mănăstire Putna, manuscris aflat astăzi în Biblioteca de Stat a Rusiei). Sunt consemnate și alte lucrări manuscrise dăruite Mănăstirii Sucevița, care astăzi se păstrează în biblioteci din Polonia, Ucraina sau Rusia: o copie moldovenească după *Viețile regilor și arhiepiscopilor sârbi* (secolulul al XVI-lea, astăzi în colecțiile speciale ale Bibliotecii Naționale din Varșovia), *Minei* (1602-1603, Mitropolia din Cernăuți); două manuscrise semnalate de Dimitrie Dan, astăzi dispărute din Biblioteca Mănăstirii – *Cartea Psalmilor/ Psaltire* (1606-1607) dăruită de Ieremia

Movilă și *Evanghelie* (1606, aflată cândva într-o bibliotecă din Moscova). Desființarea schiturilor și a mănăstirilor după anexarea nordului Moldovei la Imperiul Habsburgic, cu excepția Putnei, Suceviței și Dragomirnei și mutarea la Cernăuți a Episcopiei de Rădăuți au determinat răspândirea obiectelor de preț ale așezămintelor de cult, pe care astăzi le regăsim și în colecția de manuscrise de la Sucevița: Mănăstirea Moldovița (Ioan Gură de Aur, *Mărgăritare*, secolul al XVI-lea; *Tetraevanghel*, 1612-1613), Mănăstirea Solca (*Tetraevanghel*, 1616; *Tetraevanghel*, secolul al XVII-lea), Schitul Mare (Ioan Casian, *Predici*, secolul al XVIII-lea; *Învățătură pentru ecleziarhi*, secolul al XVIII-lea), Mănăstirea Voroneț (*Apostol*, 1544).

Secțiunea următoare oferă cititorului o privire de ansamblu asupra „Colecției de manuscrise slavone astăzi”. Prof. dr. Olimpia Mitric prezintă „comoara culturală” a Mănăstirii Sucevița din perspectivă tipologică: literatură liturgică (13 *Tetraevanghele* și un *Evangheliar*, patru *Liturghiere*, patru *Tipice*, trei manuscrise de muzică bisericească); colecția de *Minee* (două volume, din seria de 12, ajunse până la noi); scrierile sfinților părinți cu un pronunțat caracter monastic (*Omiliile la Evanghelia de la Matei* ale marelui orator bizantin Ioan Gură de Aur) și textele cu un caracter isihast (*Mărgăritarele* lui Ioan Gură de Aur sau *Leavșița* lui Ioan Climax), *Predicile* lui Ioan Casian, *Viețile sfinților*, literatură omiletică, dogmatică (*Cartea de canoane*), literatură juridică (*Sintagma* bizantinului Matei Vlastares), literatura istorică (*Pomelnicele*, *Sbonicul* sârbesc al mitropolitului Danilo). Autoarea insistă pe *manuscrisele miniaturate și ornate*, „semn al prestigiului politic al voievodului Ieremia Movilă și a dorinței de afirmare pe plan cultural și artistic”. Marcând începutul unei etape originale în arta miniaturii moldovenești prin îmbinarea tradițiilor artistice locale cu modalitățile specifice de expresie ale artei bizantine, *Sucevița 23* (cu 353 de miniaturi, frontispicii, inițiale ornate, cu multe elemente caracteristice prezente în viitoarea școală de caligrafi și miniaturisti de la Mănăstirea Dragomirna; între miniaturile pe pagini întregi, se evidențiază cele ale voievodului Alexandru al II-lea și ale fiului său, Mihnea voievod) și *Sucevița 24* (cu 346 de miniaturi, cu iconografii originale, unele miniaturi reprezentând scene unice, preluate din frescele Suceviței, precum tabloul votiv) sunt două *Tetraevanghele princiare* din grupul select de manuscrise *Parisinius graecus 74*, care au în comun miniaturi în ciclul iconografic, pe lângă cele dispuse pe pagini întregi. Sunt prezentate în continuare manuscrisele fără miniaturi, dar cu ornamentică bogată, caligrafiate de mâinile unor maeștri ai condeiului (popa Ieremie din Bădeuți, împreună cu ajutoarele sale – diaconul Teodosie și ucenicul Anastasie, diaconul Mihail); manuscrise mai modeste, a căror grafie are însă trăsături elegante specifice Renașterii (caligrafi Prohor, Ghelasie, Azarie, popa Toma din Siret); manuscrisele mediului cultural ruso-ucrainean, cu elemente de ornamentare cu tușe mai groase și culori mai închise, de influență apuseană; manuscrise caligrafiate pe pergament sau pe hârtie provenită din mori de hârtie din Polonia, Italia, sudul Franței, Germania și un exemplar cu filigranul hârtiei de la Brașov. Olimpia Mitric acordă o importanță deosebită descrierii legăturii manuscriselor, care contribuie la valoarea codicelor: ferecături în argint aurit cu marca unor renumiți argintari (Gligorie Moisiu), cu piele imprimată cu motive

decorative mai rare, mai puțin menționate în literatura de specialitate (vulturul înscris în forme ovale, vulturul bicefal înscris în pătrate, floarea de crin în cerc, motivul inimii stilizate, frunza, șarpele). Însemnările manuscrise contribuie la cunoașterea istoriei locale și a mănăstirii, precum și a unor elemente privitoare la circulația și istoria manuscriselor.

Nota asupra ediției (p. 33-34) explică modalitatea de descriere a codicelor, fiind consemnate următoarele elemente: data și locul scrierii, cota și numărul de inventar, proveniența, paginația, formatul, filigranele, legătura, starea de conservare, tipul de scriere, ornamentația și ilustrația, limba, cuprinsul, însemnările manuscrise, bibliografia, expozițiile la care au participat manuscrisele, tipurile de caractere utilizate pentru ușurarea lecturii și a consultării catalogului. *Descrierea manuscriselor* (p. 43-220) este susținută de o bogată imagistică, 228 de reproduceri (p. 223-279) care evidențiază particularitățile fiecărui manuscris catalogat: elemente de ornamentică, însemnări, inscripții, legături, deprinderi grafice. *Bibliografia și abrevierile* (p. 35-41) oferă o imagine cuprinzătoare asupra problematicei istorice și culturale a manuscriselor prezentate. *Rezumatul* în limba engleză și *Indicii* de strictă necesitate (cronologic, tematic, nume de persoane, toponime) încheie volumul.

Realizat cu stăruință și pricepere de prof. univ. dr. Olimpia Mitric, „*Catalogul manuscriselor slavo-române din Biblioteca Mănăstirii Sucevița*”, valoroasă sursă de informare pentru cercetători în domeniul istoriei cărții și a culturii, completează Corpusul de manuscrise slavo-române dat publicității de cercetători de renume și reprezintă un pas important spre realizarea Catalogului descriptiv complet al manuscriselor românești.

Cerc metodic: 100 de ani de istorie în slujba bibliotecilor școlare

Anca MANOILĂ, bibliotecar
Casa Corpului Didactic Mureș
e-mail: ccdmmureș@yahoo.com

Casa Corpului Didactic Mureș a organizat în data de 13 aprilie 2018, activitatea metodică, adresată bibliotecarilor, profesorilor documentariști și responsabililor CDI, cu titlul „100 de ani de istorie în biblioteca școlară”, eveniment găzduit de Colegiul Național „Mircea Eliade” din Sighișoara. La activitate au fost prezenți peste 40 de bibliotecari, profesori documentariști și responsabili CDI din întreg județul Mureș.

În cadrul evenimentului, dl Marius Tomuleț, director al Colegiului Național „Mircea Eliade” din Sighișoara, a adresat un cuvânt de bun venit invitaților și a subliniat importanța bibliotecarului în procesul instructiv-educativ al elevilor.

D-na bibliotecar Ancuța Moldovan a prezentat colegilor multitudinea de activități pe care le desfășoară pe parcursul anului împreună cu elevii Colegiului Național, activități culturale, științifice, concursuri, festivaluri, expoziții, lansări de carte etc. Totodată a amintit eforturile de a transforma biblioteca într-un adevărat laborator de educație. Nu a lipsit, bineînțeles, un tur al bibliotecii, precum și o serie de activități ai căror protagoniști au fost elevii Colegiului Național.

D-na Anca Manoilă, bibliotecar metodist al Casei Corpului Didactic Mureș, și-a exprimat aprecierea față de activitatea metodologică, activitate care s-a dovedit a fi un real succes, menționând că aceste activități au atributele unor sesiuni de formare și se desfășoară într-o manieră interactivă, iar în urma participării la astfel de activități, colegii din județ intră în posesia unor informații necesare derulării în condiții optime a activității de bibliotecă.

Ne propunem ca, de la an la an, întâlnirile de acest gen să fie tot mai dese, să strângă laolaltă câți mai mulți colegi bibliotecari / profesori documentariști și responsabili CDI.

Sursa imaginilor: Arhiva personală a autoarei.

Festival Concurs „CDIdei în cărți”. Ediția a IV-a. Etapa județeană. 21.05.2018. Județul Mureș

În data de 21 mai 2018, Casa Corpului Didactic Mureș a organizat festivalul-concurs „CDIdei în cărți”, la nivel județean. Festivalul-concurs s-a desfășurat pe trei categorii de vârstă: clasele III-IV, V-VI, VII-VIII.

În urma etapei locale, din perioada 20.03.2017-14.05.2017, la etapa județeană au fost prezente 30 de echipe a câte trei membri fiecare, din zece școli gimnaziale ale județului Mureș, însoțiți de către coordonatori. Echipele participante la faza județeană provin din școlile aflate, atât în mediul urban, cât și în mediul rural.

Pentru evaluarea obiectelor, s-a constituit un juriu de cinci membri: președintele juriului: profesor Cristiana Chira, director CCD Mureș; membri: Liliana Urzică și Anca Turc, profesori metodiști, CCD Mureș, Anca Manoilă, bibliotecar, CCD Mureș, Maria Haba, bibliotecar, Colegiul Național „Unirea”, Tîrgu Mureș, Teodora Codoiu, bibliotecar, Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu”, Tîrgu Mureș.

Coordonatorul județean al proiectului, d-na Liliana Urzică, a deschis festivalul-concurs și i-a prezentat pe membrii juriului. Pentru o mai bună desfășurare a concursului, echipa de organizare a elaborat o programare a echipelor. Din cadrul acestui eveniment nu a lipsit nici expoziția, astfel că organizatorii au pus la dispoziția participanților un spațiu destinat prezentării produselor, unde fiecare elev a putut admira frumusețea obiectelor realizate.

„Managementul dezvoltării profesionale” – ședința semestrială a bibliotecarilor școlari din județul Mureș

Prin activitatea desfășurată, biblioteca Casei Corpului Didactic Mureș sprijină procesul instructiv-educativ și satisface nevoia de informare documentară a cadrelor didactice, fiind un nucleu de inovație, experimentare și difuzare a noutăților în domeniul educației.

Având rol de coordonare și îndrumare metodologică a bibliotecilor școlare din rețeaua județeană, biblioteca Casei Corpului Didactic Mureș, a organizat în data de 12 iunie 2018, ședința semestrială a bibliotecarilor școlari din județul Mureș cu titlul „Managementul dezvoltării profesionale”.

Activitatea s-a desfășurat în Sala festivă a Liceului Tehnologic „Constantin Brâncuși”, începând cu ora 10:00, fiind prezenți un număr de peste 60 de bibliotecari, profesori documentariști și responsabili CDI. Coordonatorul județean al rețelei bibliotecilor, d-na Anca Manoilă, a gândit pentru colegii din județ o activitate interactivă, un schimb de bune practici, aceasta având atributele unei sesiuni de formare.

Ordinea de zi a cuprins următoarele subiecte: 1. Cercuri metodice; 2. Concursul regional „CDIdei în cărți”, ediția a IV-a; 3. Conferința națională „Creativitate și inovație în educație”, CCD Mureș 2018; 4. Colaborarea cu revista „Biblioteca” și Biblioteca Națională a României; 5. Raportul anual de activitate a bibliotecarului școlar.

Invitatul special, d-na profesor Szekely Hajnal, de la Școala Gimnazială „Tholdalagi Mihály”, Corunca, jud. Mureș, a prezentat colegilor bibliotecari exemple de activități educative, centrate pe vizualizare și motivație, subliniind importanța acestora în procesul instructiv-educativ, adaptat generației digitale.

În urma participării la aceste activități, bibliotecarii, profesorii documentariști și responsabili CDI au intrat în posesia unor informații necesare derulării în condiții optime a activității de bibliotecă.

Sursă: <https://ideivizuale.files.wordpress.com/2012/06/biblioteca-ingenioasa.jpg?w=584>

Jertfa neamului pentru generația noastră

Cecilia VASILESCU, bibliotecar
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui
e-mail: scoala5vs@gmail.com

Asociația Bibliotecarilor din România. Filiala Vaslui, în colaborare cu Primăria Municipiului Vaslui și Centrul „Mihai Eminescu” Bârlad, a organizat, cu ocazia sărbătoririi Centenarului Marii Uniri, o suită de activități dedicate momentului: „Eminescu – unitatea de neam și țară”, „Centenarul Marii Uniri”, „Cinstim eroiii” și „Basarabia între limba română și cea moldovenească” ... O altă activitate de anvergură a fost simpozionul „Un secol de istorie, cultură și civilizație”.

Evenimentul a fost deschis de d-na profesor Valentina Lupu, cu prezentarea tematicii, a participanților și a invitaților. Au urmat prelegerile pe această temă susținute de: colonel (rtg) Constantin Chiper, vicepreședinte al Asociației Naționale pentru Cultul Eroilor „Regina Maria”; cpt. (rz) ing. Neculai Ursu, membru al Asociației Cultul Eroilor Prahova, președinte al Societății Culturale București – Chișinău Prahova; colonel (rz) Ștefan-Mihai Focșa, președintele „Ligii Culturale”. Filiala Vaslui; doctor Valeriu Lupu, vicepreședintele „Ligii Culturale” Vaslui; profesor Geta Modiga, bibliotecar al Centrului „Mihai Eminescu” Bârlad; profesor Gabriela Crețu, senator de Vaslui.

Dl. doctor Valeriu Lupu a vorbit despre tradițiile culturale de pe meleagurile vasluiene, arătând că încă din epoca medievală s-au afirmat mari personalități: Ștefan cel Mare, domnitor al țării Moldovei a stabilit localitatea Vaslui ca a doua reședință domnească. Un rol deosebit de important în dezvoltarea localității l-au avut familiile boierești Racoviță, Rosetti, Sturza, Cantemir, Cuza, Milescu ș.a.

După realizarea Unirii Principatelor, domnitorul Al. I. Cuza a trecut la înfăptuirea marilor reforme de modernizare a tânărului stat român modern. A deschis largi posibilități de dezvoltare pe aceste meleaguri a instituțiilor de învățământ și de cultură, introducând obligativitatea învățământului primar gratuit, dezvoltând învățământul secundar și liceal și asigurând accesul la învățământul superior. După obținerea

independenței de stat a României, alături de vechile familii boierești au apărut și noi familii de intelectuali – Rășcanu, Vrâncanu, Racoviță și alții – care au contribuit la dezvoltarea învățământului și a culturii.

Astăzi, în orașul Vaslui funcționează mai multe licee: Emil Racoviță, Mihail Kogălniceanu, Anghel Rugină, Ștefan Procopiu. Localitatea dispune de mass media cu tehnică avansată, de o casă de cultură ce poartă numele marelui actor „Constantin Tănase”, de Muzeul de Istorie „Ștefan cel Mare”, de Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” și de un frumos parc pentru cultură și odihnă „Copou”. De asemenea, Vasluiul a dat țării 15 generali de armată și mai mulți academicieni, între care: Emil Racoviță, Emil Condurache, Ștefan Procopiu, Vasile Rășcanu, Grigore T. Popa.

Col. (rtg) Constantin Chiper a prezentat istoricul Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”. La 12 septembrie 1919, din inițiativa Ministerului de Război și a Bisericii Ortodoxe Române, s-a înființat „Societatea Mormintelor Eroilor căzuți în Războiul 1916-1919”. Președinte de onoare a fost aleasă Regina Maria și președinte executiv, Miron Cristea, fost Episcop de Caransebeș, Mitropolit primat al Bisericii Ortodoxe Române și, din 1925, primul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. În 1920, s-a făcut propunerea Guvernului României pentru sărbătorirea Zilei Eroilor de ziua Înălțării Domnului. În anul 1927 s-a schimbat denumirea Societății Mormintelor Eroilor în Societatea Cultul Eroilor, organizație care a înființat, în perioada interbelică, 106 cimitire ale eroilor și 14 mausolee ale eroilor. Tot în perioada interbelică, Comitetul Societății a editat revista „România Eroică”. În 1940, denumirea societății s-a schimbat în Așezământul Cultul Eroilor „Regina Maria” (la doi ani după decesul reginei Maria). Așezământul a continuat să înființeze cimitire pentru înhumarea eroilor căzuți în al Doilea Război Mondial și să desfășoare activități educative pentru cinstirea memoriei acestora.

În 1948, guvernul comunist al Republicii Populare Române a hotărât să desființeze Așezământul „Regina Maria”. De îngrijirea cimitirelor și a monumentelor eroilor s-au ocupat reprezentanții administrațiilor locale, preoții și cadrele didactice, precum și militarii activi și în rezervă. În 1990, din inițiativa cadrelor militare active și în rezervă, s-a înființat „Comitetul Național pentru construirea și îngrijirea cimitirelor și monumentelor eroilor”. În 1995, Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române a propus Guvernului României să se revină la tradiții și să se sărbătorească Eroii Patriei în ziua Înălțării Domnului. În 1997, s-a revenit la denumirea de Asociația Națională Cultul Eroilor și a început editarea revistei „România Eroică”. În noiembrie 2011, în titulatura Asociației s-a adăugat numele de „Regina Maria”.

În prezent, există în fiecare județ al țării câte o filială a Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”. De asemenea, în 23 de județe din țară, au fost înființate reviste proprii ale Cultului Eroilor: „Eroica Dâmboviță”, „Prahova Eroică”, „Plăieșii Sucevei”, „Bacăul Eroic”, „Galațiul Eroic”, „Neamul Românesc”, „Buzăul Eroic”, „Argeșul Eroic” și altele. În fiecare an, de Ziua Eroilor și Înălțarea Domnului, precum și cu prilejul altor sărbători naționale, membrii Asociației Naționale Cultul Eroilor depun flori și aprind candelile recunoștinței la mormintele, monumentele și cimitirele eroilor.

La rândul său, colonelul (rz) Mihai Ștefan Focșa a prezentat unele activități desfășurate de Liga Culturală din Vaslui. D-na bibliotecar Geta Modiga, de la Centrul „Mihai Eminescu” Bârlad, a prezentat istoricul și importanța acestui așezământ, fondat de regretatul colecționar și doctor Constantin Teodorescu, care cu dragoste pentru Eminescu a adunat un adevărat tezaur documentar. De asemenea, a prezentat nr. 11 din revista „Arheu” distribuind exemplare participanților. În încheierea simpozionului, s-au recitat poezii patriotice (d-na profesoară Lucia Chiper) și s-au interpretat melodii patriotice și romanțe (dl. profesor Caloian Tudorache).

Cuvântul de încheiere l-a avut d-na senator Gabriela Crețu, care a apreciat evenimentul și organizarea lui. Reprezentantul Primăriei Municipiului Vaslui a înmănat diplome și trofee organizatorilor și invitaților.

Sursa imaginilor: Arhiva personală a autoarei.

Ioan Milică. Frica de bibliotecă

Interesul cititorilor față de bibliotecile universitare a înregistrat în ultimii ani un declin semnificativ la nivel național. Editorialul amintește de câteva articole importante pentru această temă, care au la bază studii-pilot și cercetări realizate în biblioteci universitare americane. Așa a fost definită *frica de bibliotecă* (engl. library anxiety), au fost identificate principalele motive ale apariției sale și a fost concepută o tehnică de măsurare ei: LAS – Library Anxiety Scale. În prezent, Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” din Iași este frecventată doar de o treime a societății universitare ieșene, formate din peste 40.000 de studenți și aproape 6.000 de cadre didactice și cercetători. De altfel, Anuarul Statistic al României (2005, 2007) subliniază că, în mai puțin de un deceniu, numărul cititorilor activi din bibliotecile universitare românești s-a înjumătățit, declinul lecturii având cauze multiple. De aceea, profesorii și bibliotecarii trebuie să îi sprijine pe studenți și să le capteze interesul pentru oferta bibliotecii universitare.

Cuvinte cheie: biblioteci universitare – utilizatori – frecventarea bibliotecii, frica de bibliotecă, Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” din Iași

Gabriela Harea. Formare și informare prin biblioteci școlare și CDI-uri

Bibliotecile școlare și centrele de documentare și informare oferă o educație caracterizată de lipsa de constrângere, fără conștientizarea expresă a actului educațional. Aceste structuri infodocumentare sunt centre de resurse pluridisciplinare, care pun la dispoziția utilizatorilor, informații pe suporturi diferite, baze de date, cataloage și bibliografii, dar și softuri și dispozitivele necesare accesării acestora. De asemenea, ele pun în practică proiecte de animație culturală, activități pedagogice și de formare continuă a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar. Deprinderea de a citi se formează încă din primul an de școală. În acest sens se pot organiza activități literar-muzicale, concursuri, șezători literare, dramatizări după opere literare cunoscute, cercuri de lectură, cenacle literare, sesiuni de comunicări și referate, cluburi de teatru, expoziții de desene, spectacole, concursuri de cultură generală sau specializate pe discipline.

Cuvinte cheie: biblioteci școlare, centre de documentare și informare – formarea utilizatorilor, lectură, programe educative, activități pedagogice

Cristina Livia Ioanițoiu. Carmen Dana Ioanițoiu. Biblioteca Colegiului Tehnic de Arte și Meserii „Constantin Brâncuși” Craiova păstrează tradiția

În 2018, s-au împlinit 147 de ani de la înființarea Colegiului Tehnic de Arte și Meserii „Constantin Brâncuși” din Craiova. Articolul oferă o istorie detaliată a instituției de învățământ, cu evoluția sa și cu importanța avută pentru cultura și educația locală și regională. Ca un amănunt esențial, 1932 este anul de înființare a bibliotecii colegiului (cu un fond inițial de aproximativ 1.000 de volume). În prezent, elevii înscriși pot opta pentru domenii, profile și specializări foarte variate și au la dispoziție un amfiteatru, un cabinet de asistență psihopedagogică, o sală de sport, ateliere de profil și o bibliotecă cu peste 20.000 de volume. Colegiul participă la o serie de concursuri, parteneriate, îmbogățind panoul rezultatelor școlare, cu diplome și certificate de recunoaștere a bunei activități desfășurate de elevi și profesori. Sunt enumerate câteva realizări mai importante ale colegiului, din ultimii 12 ani. Cuvinte cheie: instituții de învățământ – aniversare, istoric, evenimente, biblioteci școlare

Anca-Silvia Taflan. Biblioteca publică din comuna Mândra, județul Brașov

Biblioteca Comunală Mândra din județul Brașov pune la dispoziția utilizatorilor săi peste 8.000 de volume, din diferite domenii, de la finalul anului 2012 fiind inclusă în Programul Biblionet. Găzduită de școala gimnazială din localitate, biblioteca organizează, alături

de cadrele didactice, activități menite să le dezvolte elevilor interesul pentru lectură și să răspundă nevoilor lor de informare, educare și recreere. În egală măsură, biblioteca se implică în viața comunității locale, prin organizarea de șezători și de alte activități culturale. Pentru a înțelege cât mai bine nevoile utilizatorilor, biblioteca are și un caiet de sugestii și impresii. Articolul prezintă câteva dintre proiectele școlare și comunitare duse la bun sfârșit în 2018 de către bibliotecă.

Cuvinte cheie: biblioteci publice, Biblioteca Comunală Mândra (jud. Brașov) – prezentare, promovarea lecturii, proiecte, evenimente

Denisa Bodi. Raise YOUth voice!

La propunerea federației neguvernamentale „Forumul Tinerilor din România”, Biblioteca Comunală Mătășaru din județul Dâmbovița a organizat, în data de 7 februarie 2018, atelierul *Raise YOUth Up!*, dând posibilitatea mai multor tineri din cadrul comunei să participe la discuții pe teme precum: „Educație, rezultatele învățării, piața muncii”, „Rural vs Urban”, „Fake news”, „Mediul și dezvoltarea durabilă”, „Discriminarea omului” etc.

Cuvinte cheie: biblioteci publice, Biblioteca Comunală Mătășaru (jud. Dâmbovița) – campanii civice, proiecte, evenimente

Gudrun-Liane Ittu. *Der deutsche Kinderfreund* de Friedrich Philipp Wilmsen (1770-1831), un „bestseller” din secolul al XIX-lea

Articolul prezintă lucrarea *Der deutsche Kinderfreund. Ein Lesebuch für Volksschulen* (Prietenul german al copiilor, o carte de citire pentru școli populare) a teologului și pedagogului german Friedrich Philipp Wilmsen (1770-1831), lucrare „descoperită” de autoare în 2015 în fondul de carte germană din biblioteca mitropolitului Andrei Șaguna (1808-1873), fond aflat în Biblioteca Facultății de Teologie Ortodoxă din Sibiu. Pornind de la exemplarul identificat în biblioteca sibiană, autoarea reconstituie, căutând pe Internet și în colecțiile altor biblioteci, o scurtă istorie a lucrării (prima ediție datează din 1801) și a celor peste 200 de ediții ale sale permanent adăugite și revizuite (e.g. a 226-a ediție a apărut în 1888). Articolul face și o analiză a exemplarelor identificate până acum de autoare în bibliotecile românești indicând, unde este cazul, diferențele de ediție. De asemenea, articolul oferă o scurtă biografie a lui Friedrich Philipp Wilmsen.

Cuvinte cheie: colecții speciale – carte veche, bibliofilie, Friedrich Philipp Wilmsen (1770-1831) – teolog și pedagog german – *Der deutsche Kinderfreund* – biblioteci românești

Cristina Marinescu. Artistul prin excelență. Jurnalele manuscrise ale lui Alfred Alessandrescu

Alfred Alessandrescu (1893-1959), compozitor, dirijor, pianist și critic muzical, a absolvit Conservatorul din București și Schola Cantorum din Paris. A studiat compoziția cu Paul Vidal (1863-1931) la Conservatorul Național de Muzică din Paris și a urmat cursurile Facultății de Drept din Paris. A fost director al Filarmonicii și al Operei Române din București, pianist pentru muzică de cameră, profesor de solfegiu, armonie și contrapunct la Conservatorul din București și director muzical la Radiodifuziunea Română. Cele trei jurnale ale sale, de la Cabinetul de Manuscrise din cadrul Colecțiilor Speciale ale Bibliotecii Naționale a României, conțin însemnări meticuloase despre activitățile sale artistice, punctate de relatări simple și sobre ale evenimentelor istorice la care a fost martor.

Cuvinte cheie: Alfred Alessandrescu (1893-1959) – compozitor, dirijor, pianist, critic muzical român, manuscrise, Biblioteca Națională a României – colecții speciale

Maria Nadia Carmen Petre. Întâlnirea Anuală Generală a Asociației Europeana Network și lucrările Forumului Cultural European, Viena, Austria, Decembrie 2018

Pe 5 decembrie 2018, a avut loc la Muzeul Tehnic din Viena, în Austria, Întâlnirea Anuală Generală a Asociației Europeana Network. Tema evenimentului a fost: *Construind comunități*. În

perioada 6-7 decembrie 2018, tot la Viena, în Austria, s-a desfășurat Forumul Cultural European, organizat de Comisia Europeană și de Cancelaria Federală a Austriei și găzduit de Palatul Imperial din Viena și de Centrul Președinției Austriece a Consiliului Uniunii Europene. Evenimentul a avut ca temă: *Anul european 2018 al patrimoniului cultural #EuropaPentruCultură – Descoperă-ți moștenirea*. Cu ocazia acestor evenimente, autoarea articolului și ceilalți participanți din România au discutat cu reprezentanții Europeana Network, despre viitoare oportunități de colaborare și despre implicarea bibliotecilor românești în proiecte europene de digitizare a colecțiilor și în rezolvarea provocărilor aduse de explozia informațională și de societatea cunoașterii.

Cuvinte cheie: biblioteci – evenimente, Întâlnirea Anuală Generală a Asociației Europeana Network, Forumul Cultural European, 2018 – Anul European al Patrimoniului Cultural

Raluca Bucinschi. De la „Faust” la „Romeo și Julieta”: opera lirică în creația lui Charles Gounod

Charles Gounod (1818-1893) este compozitorul care a inaugurat, în secolul al XIX-lea, un nou tip de operă: opera lirică. Pe lângă cunoscutele *Faust* (1859/1869), *Mireille* (1864) ori *Romeo și Julieta* (1867/1888), Gounod a scris lucrări vocale, instrumentale și simfonice, precum și compoziții religioase, influența sa asupra muzicii franceze fiind imensă. În 2018, cu ocazia împlinirii a 200 de ani de la nașterea compozitorului, Biblioteca Națională a României a organizat expoziția „De la „Faust” la „Romeo și Julieta”: opera lirică în creația lui Charles Gounod”, cu documente și ilustrații din volume bibliofile păstrate în Colecțiile Speciale (Cabinetul de Muzică și Cabinetul de Bibliofilie). Au fost prezentate și figuri celebre de scriitori (William Shakespeare, Pierre Corneille, Molière, Jean de La Fontaine, Johann Wolfgang von Goethe) ale căror creații literare au stat la baza libretelor operelor lui Gounod: portrete și imagini tematice publicate în secolele XVIII-XIX de editori de seamă.

Cuvinte cheie: Charles Gounod (1818-1893) – expoziție omagială, Biblioteca Națională a României – colecții speciale, evenimente

Corina Dominte. Semnal editorial. Recenzie: Olimpia Mitric. *Catalogul manuscriselor slavo-române din Biblioteca Mănăstirii Sucevița*

Articolul prezintă succint lucrarea din titlu, semnată de prof. univ. dr. Olimpia Mitric, apărută la editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, în colecția „Documenta” și lansată în noiembrie 2018, la Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, în cadrul Simpozionului național cu participare internațională „Bucovina – File de istorie”. Olimpia Mitric pune la îndemâna cercetătorilor de pretutindeni, în această nouă ediție revăzută și adăugită, descrierea completă a tuturor celor 55 de manuscrise slavo-române și slave aflate în colecțiile speciale ale Bibliotecii Mănăstirii Sucevița.

Cuvinte cheie: colecții speciale, carte – recenzie, manuscrise – catalog, Biblioteca Mănăstirii Sucevița

Anca Manoilă.

Cerc metodic: 100 de ani de istorie în slujba bibliotecilor școlare
Casa Corpului Didactic Mureș a organizat în data de 13 aprilie 2018, activitatea metodică „100 de ani de istorie în biblioteca școlară”, eveniment găzduit de Colegiul Național „Mircea Eliade” din Sighișoara. Au participat peste 40 de bibliotecari, profesori documentariști și responsabili CDI din județul Mureș. Au fost prezentate activitățile desfășurate pe parcursul anului 2017 cu elevii: activități culturale, științifice, concursuri, festivaluri, expoziții, lansări de carte și s-a propus ca astfel de întâlniri să fie periodice.

Cuvinte cheie: Casa Corpului Didactic Mureș – întâlnire profesională, biblioteci școlare – evenimente

Festival Concurs „CDIdei în cărți”. Ediția a IV-a. Etapa județeană. 21.05.2018. Județul Mureș

În data de 21 mai 2018, Casa Corpului Didactic Mureș a organizat festivalul-concurs „CDIdei în cărți”, la nivel județean. Au participat

30 de echipe din zece școli gimnaziale mureșene. Evenimentul a inclus și o expoziție finală, unde a putut fi admirată frumusețea obiectelor realizate.

Cuvinte cheie: Casa Corpului Didactic Mureș – festival-concurs, biblioteci școlare – evenimente

„Managementul dezvoltării profesionale” – ședința semestrială a bibliotecarilor școlari din județul Mureș

Având rol de coordonare și de îndrumare metodologică a bibliotecilor școlare din rețeaua județeană, biblioteca Casei Corpului Didactic Mureș a organizat în data de 12 iunie 2018, ședința semestrială cu titlul „Managementul dezvoltării profesionale”. Au fost prezenți peste 60 de bibliotecari, profesori documentariști și responsabili CDI, întrunirea fiind gândită ca o activitate interactivă, cu atributele unei sesiuni de formare.

Cuvinte cheie: Casa Corpului Didactic Mureș – întâlnire profesională, biblioteci școlare – evenimente

Cecilia Vasilescu. Jertfa neamului pentru generația noastră

Asociația Bibliotecarilor din România. Filiala Vaslui, în colaborare cu Primăria Municipiului Vaslui și cu Centrul „Mihai Eminescu” Bârlad, a organizat, cu ocazia sărbătoririi Centenarului Marii Uniri, o suită de activități dedicate momentului. Așa a fost simpozionul „Un secol de istorie, cultură și civilizație” dedicat meleagurilor vasluiene și orașului Vaslui. Articolul prezintă pe larg lucrările susținute în cadrul simpozionului, precum și concluziile la care au ajuns în final participanții.

Cuvinte cheie: Asociația Bibliotecarilor din România. Filiala Vaslui, Centrul „Mihai Eminescu” Bârlad, Centenarul Marii Uniri – evenimente culturale, aniversări, comemorări

Ioan Milică. Library Anxiety

In recent years, the interest of the readers towards the university libraries has been in a significant decline. The editorial mentions several important articles on this topic, articles based on pilot studies and researches conducted in American university libraries. This is how the *library anxiety* concept was defined, the main reasons for its occurrence were identified and a technique for measuring was developed: LAS – Library Anxiety Scale. Currently, the “Mihai Eminescu” University Central Library in Iași is attended by only a third of the Iași’s academics, which totalizes over 40,000 students and nearly 6,000 teachers and researchers. Moreover, the Romanian Statistical Yearbook (2005, 2007) stresses that, in less than a decade, the number of active readers in the Romanian university libraries has halved, the decline of reading having multiple causes. Therefore, the teachers and the librarians should support students and nurture their interest in discovering the offer of the university library.

Keywords: university libraries – users – library attendance, library anxiety, “Mihai Eminescu” University Central Library in Iași

Gabriela Harea. Training and Information through School Libraries and Information and Documentation Centers

The school libraries and the documentation and information centers provide an education characterized by the lack of coercion, without the explicit awareness of the educational act. These informational structures are centers of multidisciplinary resources, which offer users information on different media, databases, catalogs and bibliographies, as well as the software and the necessary devices to access it. They also put into practice projects of cultural animation, pedagogical activities and continuous training activities for the teaching and auxiliary teaching staff from the secondary education. Learning to read starts from the first year of school. In this respect, literary and musical activities, competitions, literary meetings, dramatizations after known literary works, reading circles, literary cenacles, sessions of communications and papers, theater clubs, drawing exhibitions, performances, general knowledge or specialized contests can be organized.

Keywords: school libraries, documentation and information centers – users training, reading, educational programs, pedagogical activities

Cristina Livia Ioanițoiu, Carmen Dana Ioanițoiu. Library of the “Constantin Brâncuși” Technical College of Arts and Crafts from Craiova keeps the Tradition Alive

In 2018, 147 years since the establishment of the “Constantin Brâncuși” Technical College of Arts and Crafts from Craiova have passed. The article offers a detailed history of this educational institution, with its evolution and its importance for the local and regional culture and education. As an essential detail, 1932 is the year of the foundation of the college library (with an initial fund of about 1,000 volumes). Currently the enrolled students can choose between fields of knowledge, profiles and varied specializations and they have at their disposal an amphitheater, a cabinet for pedagogical assistance, a gym, workshops and a library with over 20,000 volumes. The college participates in a number of competitions, partnerships, enriching the panel of the academic results, with diplomas and certificates recognizing the good work carried out by students and teachers. There are also listed several important achievements of the college from the last 12 years.

Keywords: educational institutions – anniversaries, history, events, school libraries

Anca-Silvia Taflan. Mândra Public Library, from Brașov County

Mândra Library from Brașov County makes available to its users over 8,000 volumes, from various domains, from the end of 2012 being included in the Biblionet Program. Hosted by the local secondary school, the library organizes, together with the teachers, activities aimed to develop the students’ interest for reading and to meet their needs for information, education and recreation. Equally, the library is involved in the life of the local community, organizing social evenings and cultural activities. In order to better understand the needs of its users, the library has a register for suggestions and impressions. The article presents some of the school and community projects successfully carried out by the library in 2018.

Keywords: public libraries, Mândra Public Library (Brașov County) – presentation, reading promotion, projects, events

Denisa Bodi. Raise YOUth voice!

At the proposal of the nongovernmental federation “Youth Forum of Romania”, the Mătășaru Public Library, from Dâmbovița County, organized on February 7, 2018, the *Raise YOUth Up!* workshop, enabling several young people from the locality to participate in discussions on topics such as: “Education, learning outcomes, the labor market”, “Rural vs Urban”, “Fake news”, “Environment and sustainable development”, “Human discrimination”, etc.

Keywords: public libraries, Mătășaru Public Library (Dâmbovița County) – civic campaigns, projects, events

Gudrun-Liane Ittu. Der deutsche Kinderfreund by Friedrich Philipp Wilmsen (1770-1831), a “Bestseller” from the XIXth Century

The paper presents the work *Der deutsche Kinderfreund. Ein Lesebuch für Volksschulen* (Children’s German friend. A reading book for public schools) of the German theologian and pedagogue Friedrich Philipp Wilmsen (1770-1831), “discovered” by the author of the paper in 2015 in the German book fund of the Metropolitan Andrei Șaguna’s (1808-1873) library, a fund owned by the Library of the Faculty of Orthodox Theology in Sibiu. Starting from the copy identified there, the author reconstitutes, searching on the Internet and in the collections of other libraries, a brief history of the work (its first edition dates from 1801) and of its over 200 editions constantly added and revised (e.g. the 226th edition appeared in 1888). The article analyzes the copies identified so far by the author in the Romanian libraries indicating, where appropriate, the differences of edition. The article also provides a brief biography for Friedrich Philipp Wilmsen.

Keywords: special collections – old book, bibliophily, Friedrich Philipp Wilmsen (1770-1831) – German theologian and pedagogue – *Der deutsche Kinderfreund* – Romanian libraries

Cristina Marinescu. Artist par Excellence. Alfred Alessandrescu's Handwritten Diaries

Alfred Alessandrescu (1893-1959), a Romanian composer, conductor, pianist and musical critic, graduated from the Bucharest Conservatory and from the Schola Cantorum de Paris. He studied composition with Paul Vidal (1863-1931) at the Conservatoire de Paris and attended the courses of the Paris Law School. He was a director of the Philharmonic Orchestra and of the Romanian Opera in Bucharest, a chamber music pianist, a teacher of solfeggio, harmony and counterpoint at the Bucharest Conservatory and Music Director at the Romanian Radio Broadcasting Company. His three diaries, from the Manuscript Compartment within the Special Collections of the National Library of Romania, contain meticulous notes about his artistic activities, dotted with simple and sober accounts of the historical events he witnessed.

Keywords: Alfred Alessandrescu (1893-1959) – Romanian composer, conductor, pianist, musical critic, manuscripts, National Library of Romania – special collections

Maria Carmen Nadia Petre. Annual General Meeting of the Europeana Network Association and the Papers of the European Culture Forum, Vienna, Austria, December 2018

On December 5, 2018, at the Vienna Museum of Technology, in Austria, the Annual General Meeting of the European Network Association was held. The theme of the event was: *Building Communities*. Between 6 to 7 December 2018, also in Vienna, Austria, the European Commission and the Federal Chancellery of Austria organized the European Culture Forum, hosted by the Imperial Palace in Vienna and by the Center of the Austrian Presidency of the Council of the European Union. The event focused on *the European Year of Cultural Heritage 2018 #EuropeForCulture – Discover your heritage*. During these events, the author of the article and her colleagues from Romania discussed with the representatives of the European Network, about the future collaboration opportunities and the involvement of the Romanian libraries in the European projects for the digitization of the collections and in solving the challenges of the information explosion and of the knowledge society.

Keywords: libraries – events, Europeana Network Association Annual General Meeting, European Culture Forum, 2018 – European Year of Cultural Heritage

Raluca Bucinschi. From “Faust” to “Romeo and Juliet”: the Lyric Opera in the Charles Gounod's Creation

Charles Gounod (1818-1893) is the composer who inaugurated, in the 19th century, a new type of opera: the lyric opera. Besides the well-known *Faust* (1859/1869), *Mireille* (1864) or *Romeo and Juliet* (1867/1888), Gounod wrote vocal, instrumental and symphonic works, as well as religious compositions, his influence on the French classical music being immense. In 2018, on the occasion of the 200th anniversary of the birth of the composer, the National Library of Romania organized the exhibition “*From “Faust” to “Romeo and Juliet”: the Lyric Opera in the Charles Gounod's Creation*” with documents and illustrations from bibliophile volumes preserved by the Special Collections (the Cabinet of Music and the Cabinet of Bibliophily). Famous writers, on whose literary creations Gounod's works based their libretti, were also presented (William Shakespeare, Pierre Corneille, Molière, Jean de La Fontaine, Johann Wolfgang von Goethe): portraits and thematic images published between the 18th-19th centuries by well-known editors.

Keywords: Charles Gounod (1818-1893) – homage exhibition, the National Library of Romania – special collections – events

Corina Dominte. Book Review: Olimpia Mitric. Catalogul manuscriselor slavo-române din Biblioteca Mănăstirii Sucevița (The Catalog of the Slavic-Romanian Manuscripts from the Sucevița Monastery Library)

The article briefly presents the work mentioned in the title of the abstract, an work signed by prof. dr. Olimpia Mitric, printed by the Publishing House of the “Alexandru Ioan Cuza” University in Iași, in the “Documenta” collection and launched in November 2018, at the “Ștefan cel Mare” University in Suceava, within the National Symposium with international participation “Bucovina – Pages of History”. Through this new edition revised and completed, Olimpia Mitric offers the researchers the full description of all the 55 Slavo-Romanian and Slavic manuscripts found in the special collections of the Sucevița Monastery Library.

Keywords: special collections, book review, manuscripts – catalog, Sucevița Monastery Library

Anca Manoilă

Methodological Circle: 100 Years of History in the Service of the School Libraries

On April 13, 2018, the Teaching-Staff Resource Center of the Mureș County organized the professional activity “100 Years of History in the School Library”, an event hosted by the “Mircea Eliade” National College in Sighișoara. More than 40 librarians, teacher librarians and T-SRC officials from the Mureș County attended. The activities carried out during 2017 with the students were presented: the cultural and scientific ones, the competitions, festivals, exhibitions, and book launches and it was proposed that such meetings should be periodic.

Keywords: Teaching-Staff Resource Center (Mureș County) – professional meeting, school libraries – events

“So Many Ideas in Books” (CDIdei în cărți) Contest Festival. Fourth Edition. County Phase. 21.05.2018. Mureș County

On May 21, 2018, the Teaching-Staff Resource Center of the Mureș County organized “So Many Ideas in Books” (CDIdei în cărți) Contest Festival, at a county level. 30 teams from ten gymnasium schools from the Mureș County participated. The event included a final exhibition, where the beauty of the students' creations could be admired.

Keywords: Teaching-Staff Resource Center (Mureș County) – contest festival, school libraries – events

“Professional Development Management” – Half Yearly Meeting of the School Librarians from the Mureș County

Having the role of coordinating and methodological guiding the school libraries from the county, the library of the Teaching-Staff Resource Center of the Mureș County organized on June 12, 2018, the half yearly meeting with the title “Professional Development Management”. Over 60 librarians, teacher librarians and T-SRC officials attended, meeting being intended as an interactive activity, with the attributes of a training session.

Keywords: Teaching-Staff Resource Center (Mureș County) – professional meeting, school libraries – events

Cecilia Vasilescu. People's Sacrifice for Our Generation

On the occasion of celebrating the Centenary of the Great Union, the Romanian Library Association. Vaslui Subsidiary, in collaboration with the Vaslui City Hall and “Mihai Eminescu” Center in Bârlad, organized several activities dedicated to the moment. So was the symposium “A century of history, culture and civilization”, dedicated to Vaslui city and its surroundings. The article presents extensively the papers presented, and the conclusions reached by participants in the final of the symposium.

Keywords: Romanian Library Association. Vaslui Subsidiary, “Mihai Eminescu” Center in Bârlad, Centenary of the Great Union – cultural events, anniversaries, commemorations

SUMMARY

EDITORIAL

Library Anxiety

Ioan Milicăp. 1

HIGHLIGHTS ON LIBRARIANSHIP. LIBRARY GUIDELINES

Training and Information through School Libraries
and Information and Documentation Centers

Gabriela Hareap. 4

ON ROMANIAN LIBRARIES

Library of the “Constantin Brâncuși” Technical College of
Arts and Crafts from Craiova keeps the Tradition Alive

Cristina Livia Ioanîtoiu,
Carmen Dana Ioanîtoiup. 8

Mândra Public Library, from Braşov County

Anca-Silvia Taflanp. 10

Raise YOUTH voice!

Denisa Bodip. 12

CULTURAL HERITAGE

Der deutsche Kinderfreund by Friedrich Philipp Wilmsen
(1770-1831), a “Bestseller” from the XIXth Century

Gudrun-Liane Ittup. 13

Artist par Excellence. Alfred Alessandrescu’s
Handwritten Diaries

Cristina Marinescup. 16

LIBRARY ABROAD

Annual General Meeting of the Europeana Network
Association and the Papers of the European Culture
Forum, Vienna, Austria, December 2018

Maria Carmen Nadia Petrep. 17

GUTENBERG’S GALAXY

From “Faust” to “Romeo and Juliet”:
the Lyric Opera in the Charles Gounod’s Creation

Raluca Bucinschip. 21

Book Review: Olimpia Mitric. *Catalogul manuscriselor
slavo-române din Biblioteca Mănăstirii Sucevița*

(The Catalog of the Slavic-Romanian
Manuscripts from the Sucevița Monastery Library)

Corina Domintep. 24

Methodological Circle: 100 Years of History
in the Service of the School Libraries

“So Many Ideas in Books” (CDIdei în cărți) Contest
Festival. Fourth Edition. County Phase.

21.05.2018. Mureş County

“Professional Development Management” – Half Yearly
Meeting of the School Librarians from the Mureş County

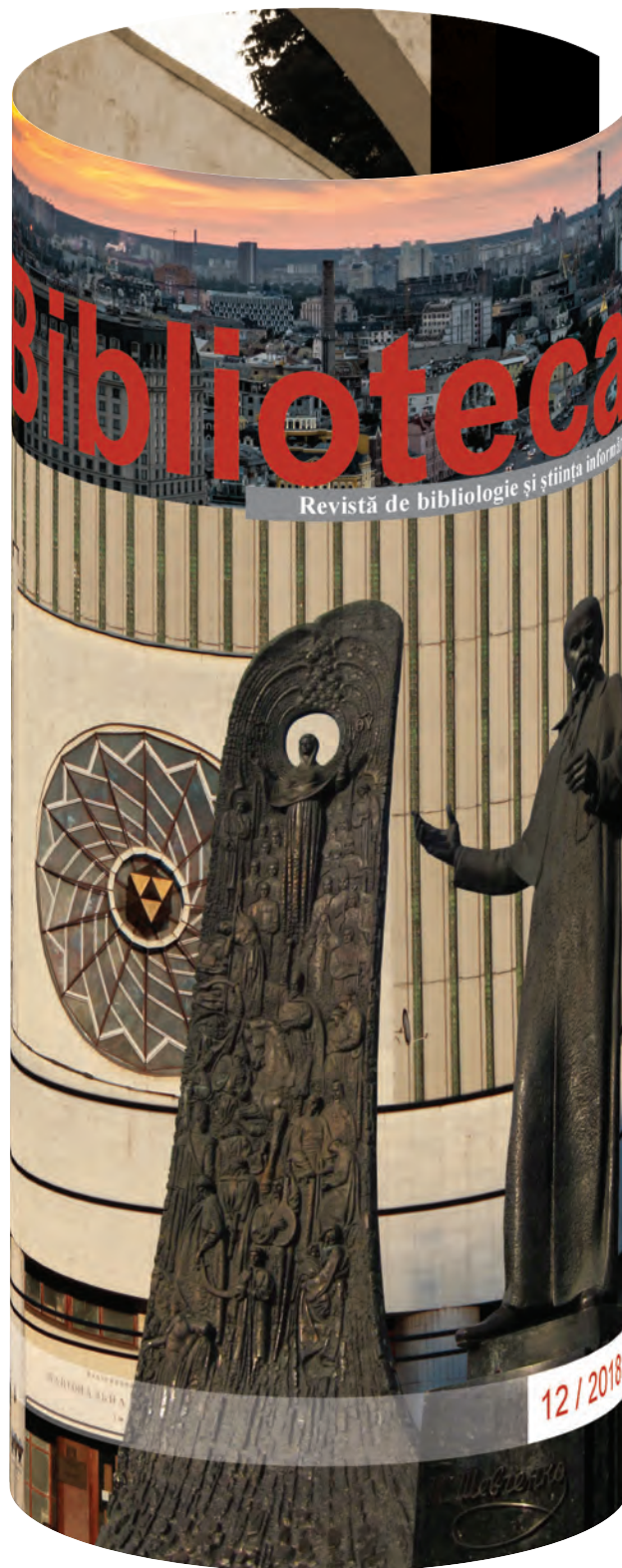
Anca Manoilăp. 26

People’s Sacrifice for Our Generation

Cecilia Vasilescup. 28

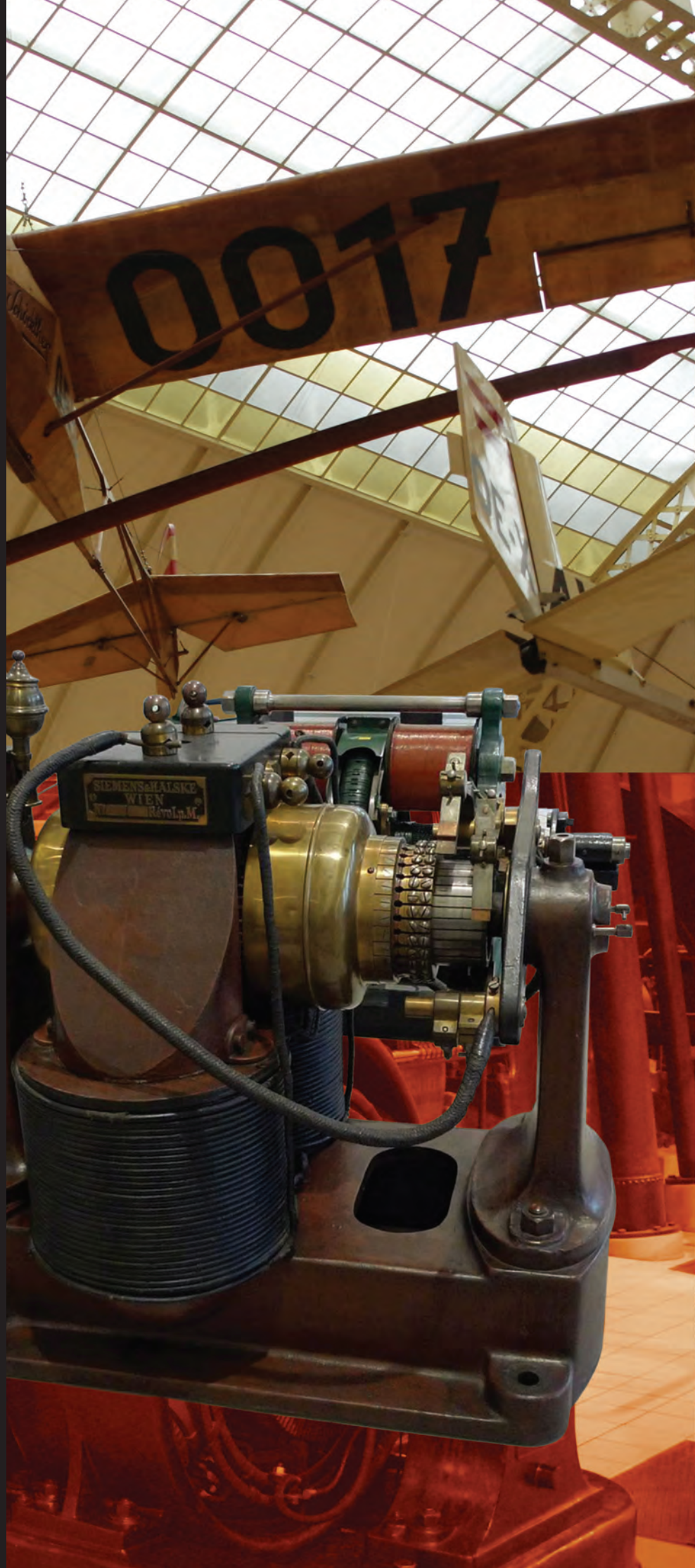
Începând cu anul editorial 2010,

*Biblioteca: revistă de bibliologie și știința
informării* este indexată pe platformele online
EBSCO și ProQuest.

IMPORTANT

În anul 2019, periodicul apare doar online, pe site-ul
Bibliotecii Naționale a României, în secțiunea „Reviste
BNR”. Pentru achiziționarea de numere deja apărute,
plata se face în contul Bibliotecii Naționale a României:
RO42TREZ7035009XXX014057, TREZORERIE
sector 3, București, cod fiscal: 6312079 – București sau
în numerar la casieria bibliotecii. Costul unui exemplar
este de 12 lei. Persoană de contact: Adriana Iosif
(tel.: 021.3131800).

ISSN 2668-618X
ISSN-L 1220-3386

9 771220 338686